

Kerst 2020

Protestantse gemeente
Santpoort en Velserbroek

Voorwoord

Kerst 2020, anders

Kerst is een bijzondere tijd van het jaar. Dagen waarin de meesten vrij zijn van hun werk, families samenkomen en de kerstboom prominent de huizen versiert. Ook een tijd van bezinning op het afgelopen jaar en op wat het komende jaar gaat brengen.

In 2020 is dat ook het geval, maar tegelijk is alles ook anders. Corona heeft onze levens door elkaar geschud. We leven in een meer gesloten wereld waarin het de opdracht is om zo veel mogelijk thuis te blijven en zo min mogelijk mensen te ontmoeten. Een wereld waarin medewerkers in de zorg zich tot het uiterste inspannen om coronageïnfecteerden bij te staan.

De protestantse kerken van Velsbroek en Santpoort staan met en rond Kerst altijd open voor iedereen, om samen het kerstfeest te vieren. Dat is dit jaar ook anders.

Hoe dat dit jaar is, leest u verderop in deze speciale, extra dikke kerstuitgave van het maandblad van de beide kerken.

Maar er is meer in deze kerstspecial. Interviews met 'bekende' Nederlanders, maar ook gesprekken met dorpsbewoners die vertellen wat Kerst nu voor hen betekent. Er is een cryptogram, gedicht, meditaties, (kerst)verhalen, tips voor een groene Kerst en nog veel meer.

Wij wensen u veel leesplezier en gezegende dagen toe.

De redactie,

Henk Binnendijk, Els Kamerbeek, Yvonne Kruisselbrink en Erik van der Kooij
(eindredacteur)

Colofon

Dit magazine is het Kerstnummer van het kerkblad KerkOnderweg van de Protestantse gemeente te Santpoort en Velsbroek. Uitgave 10-2020, 17 december 2020 tot 21 januari 2021.

Breder verspreid in Santpoort-Noord, -Zuid en Velsbroek.

Zie ook onze website www.pg-spb.nl

De foto's, artikelen en interviews zijn gemaakt door o.a. Marianne Vonkeman, Jean-Jacques Suurmond, Gilda Polderman, Ineke Clement, Joyce Schipper, John Oosterhuis, Marina Kapteyn, Cees Riedijk, Godfried Bomans, Gerard Louwerse, Paul en Rob Visser, Jan Bothof, Margriet van Herk en Wim en Wil van der Pijl.

Heeft u opmerkingen of wilt u iets kwijt? Laat het ons weten via kerkonderweg@gmail.com.

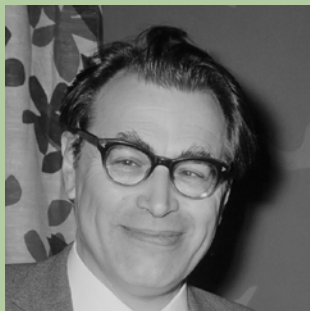
Wij hebben ons best gedaan om alle rechthebbenden met betrekking tot (foto)materiaal te achterhalen. Eenieder die meent dat zijn/haar materiaal zonder voorafgaande toestemming hier is gebruikt, verzoeken wij om zich tot ons te wenden.

6

8

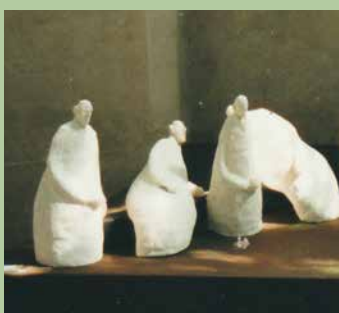
11

14

22

INHOUD

- 4** Foto van de maand, John Oosterhuis
- 5** Meditatie, Marianne Vonkeman
- 6** Interview Annemiek Schrijver
- 8** De Engel, kerstverhaal, Godfried Bomans
- 11** Corona-interviews, Gilda Polderman
- 14** Afscheidsinterview Marianne Vonkeman
- 18** Column Peter Verhoeff, Kerst
- 19** Bloemencryptogram
- 20** Voor de kinderen: Jopie en het kerstfeest
- 22** Aards en hemels, Ineke Clement
- 24** Hart voor Velserbroek
- 25** Kerstbestand 1914
- 26** Interview Stefan Fokkink, tuinderij De Ark
- 28** Overdenkingen bij een kersticoon, Jean-Jacques Suurmond
- 30** Interview Mark Rutte
- 34** Vijf groene tips voor Kerst
- 35** Corona-interviews Gilda Polderman
- 38** Kerstactie Diaconie
- 39** De Vijgenboom, Wim en Wil van der Pijl
- 40** Kerst is een daad van verzet, Marianne Vonkeman
- 44** Kerkelijke mededelingen
- 50** Activiteiten rond Kerst, Kruispunt en Dorpskerk

24

26

30

John Oosterhuis@

Kopgroep Elfstedentocht 1997 op de Finkumervaart 10 km voor Bartlehiem

Het kan toch niet waar zijn.... Het zal toch niet waar zijn

John Oosterhuis

Bovenstaande zinnen kwamen in me op toen ik hoorde dat president Trump vooralsnog meer stemmen had gekregen dan zijn tegenstander Biden. Ik dacht: het kan toch niet waar zijn. Gelukkig keerde het tij en na enige dagen stond Biden voor. Of de lockdown vanwege het coronavirus. En, misschien komen we nooit van dit gevaarlijke virus af. Het kan toch niet waar zijn. We zijn kwetsbaarder dan we dachten.

Een paar persoonlijke schokkende ervaringen: Zeer goede vrienden van ons, deelden ons van het ene op het andere moment mee dat ze uit elkaar gingen. Je dacht: dat kan toch niet waar zijn, hoe is het mogelijk? Of: goede vrienden die plotseling besloten je niet meer te willen zien, omdat je niet bij hun "inner circle" behoorde. Of: een ernstige ziekte die je overvalt middenin je carrière, waarna alles anders wordt. Het kan toch niet waar zijn. Allemaal trieste zaken.

Maar de uitdrukking kan ook positief zijn: stel dat er een heel koude winter zou worden voorspeld en er wordt over een Elfstedentocht gesproken... Het zal toch niet waar zijn. Massa's schaatsers in rep en roer en hopen dat het doorgaat. Het kan toch niet waar zijn...

Of: twee duizend jaar geleden kwam er een stralend kind op aarde met een geweldige uitstraling, die de mensheid er van wilde doordringen om vrede met elkaar te houden en aardig en lief voor elkaar te zijn. Je kunt het je nauwelijks voorstellen. Het zal toch niet waar zijn?

Ik wens u een gezegende Kerst en goede feestdagen toe, ook in deze coronatijd.

John Oosterhuis (john.oosterhuis@xs4all.nl)

In de volheid van de tijd

Galaten 4: 4: Maar toen de volheid van de tijd kwam heeft God zijn zoon uitgezonden (NBG 51)

Volheid van tijd - wie kent dat niet? Soms weet je: het is zover, de tijd is vol, vervuld, uitgerijpt. De periode die was, is aan het einde gekomen. De tijd is rijp voor een nieuw begin. Terugkijkend zeg je: ik was eraan toe. Of: het was het juiste moment. Soms wordt zo'n volheid van tijd je opgedrongen: een leven of een manier van leven eindigt onverwacht. Soms is het een periode van rouw en verdriet die een volheid heeft bereikt en je merkt: ik adem vrijer, het wordt lichter, de zon schijnt weer. Soms is het in een relatie, dat je voelt: de maat is vol! En je verandert je gedrag. Of wellicht merk je bij jezelf: het is tijd voor een andere baan, of om te stoppen met werken. Er zit een natuurlijk ritme in onze levensloop en het is wijs om daar aandacht voor te hebben en in mee te geven.

In de volheid van de tijd komt Christus. Kerst is zo'n eindpunt. Een einde dat tegelijk een nieuw begin inluidt. Christus komt in de volheid van de tijd. Die gedachte moet je eens een paar keer hardop voor jezelf zeggen. En dan terugdenken aan de breuktijden die je hebt meegemaakt.

Misschien had je er toen geen oog voor. Maar zou het kunnen dat Christus verscheen, juist toen in jouw leven een einde kwam? Een einde dat ook om een nieuw begin vroeg? Kerst viert dat Christus verschijnt in de volheid van de tijd.

Meditatie

Marianne Vonkeman

Maria's zwangerschap is voorbij, het Kind is voldragen en wil geboren worden. Het lijden van een wereld waar God verdwenen lijkt, is voorbij: de Mensenzoon ligt in een kribbe en God toont ons zijn gelaat. Soms moeten de dingen hun loop hebben. Maar er komt een moment dat het verandert. Er komt een moment dat de tijd vol is. Let dan op. Misschien hoor je ergens ver weg engelengezang. Misschien zie je een ster opgaan in de duisternis van de nacht. Kom dan een stapje dichterbij en verwonder je. Christus komt in de volheid van de tijd.

'Mag niemand met Kerst alleen zijn?!'

Annemiek Schrijver

'Niemand mag met Kerst alleen zijn!' Ook dit jaar is deze slogan weer van de partij. Ongetwijfeld goed bedoeld, want de man van de beroemde liefdesshow is warm en alleraardigst. Toch krimp ik iedere keer in elkaar als ik die uitroep hoor. 'Gaan we dreigen?' grom ik altijd terug. Voor mij klinkt zo'n zelfbedacht kerstgebed net zo verschrikkelijk als de vraag: 'Wat doen we met moeder?'

Wellicht ben ik hier een beetje extreem in, maar laten we voor de kerstgrap eens onderzoeken wat mij mankeert. Ik geef toe dat ik als kind het woord 'partijtje' verwarde met 'karweitje'. Veelzeggende verspreking. Natuurlijk heb ik me vervolgens net als iedereen moeten aanpassen aan de heersende mores. Maar juist op feesten en partijen voelde ik me eenzamer dan ooit. Ik verlangde naar nabijheid, zo erg zelfs dat ik geprobeerd heb daar mijn vak van te maken. In ver-

wondering, in een karige boshut die veel weg heeft van een stal.

Waarom vind ik die nabijheid zelden in grote gezelschappen? En wat is nabijheid eigenlijk? Daar ben ik met veel struikelen en opkrabbelen achter gekomen. Merkwaardig dat ik dat kennelijk als kind al aanvoelde, maar net als zovelen legde ook ik mijn innerlijke stem het zwijgen op. We zijn zo geneigd onszelf te veronachtzamen of te veroordelen. Een men-

selijk drama dat juist rond de donkere dagen in zacht licht gezet wil worden.

Ons innerlijke kind verlangt naar zijn kribje. Niemand anders dan jijzelf kan jou op bed leggen. Misschien klinkt dit wat wazig. Maar toch hoeft je iemand maar in de ogen te kijken om te zien of die persoon wel of niet thuis is. De afgeleide mens. Als ik met iemand moet praten die innerlijk daverend afwezig is, voel ik me eenzamer dan als ik alleen ben. De sa-

crale ruimte van de nabijheid wordt dan ontheilgd door onachtzaamheid en loze woordenstromen.

Vaak hebben we de neiging afleiding en gezelschap te zoeken, niet uit plezier, maar omdat we ons niet op ons gemak voelen bij onszelf. Wat is daaraan te doen? Hoe richt je die binnen-kribbe in? Misschien allereerst door je hoofdkantoor te verlaten waar de tetterende rechtbank aan tafel zit. Als je afzakt naar je hart zal je al gauw merken dat het daar warm en stil toeven is. Wanneer je je oordelen op kerstreces stuurt, laat je ook je vele rollen los, als een pasgeboren zuigeling die nog geen idee heeft van wat hem te wachten staat. Daar kun je comfortabel relaxen in de zetel van het niet-weten.

Merk je eenmaal dat je best leuk gezelschap bent voor jezelf, dan ontdek je misschien dat je bestemming is om eigen-wijs zijn. Ook dat kleine ventje in die voederbak was in de wieg gelegd om zijn eigen pad te zoeken. Op z'n twaalfde

bleek het al een weglupertje te zijn. Hij trok zich weinig aan van de afspraken en regels die anderen bedacht hadden. Niet vreemd dus dat in zijn volwassen jaren de stilte van de woestijn zo lonkte.

In die woestijnleegte blijkt er iets wonderlijks te gebeuren: juist de mensen met wie ik me het meest verbonden voel, hoef ik niet regelmatig te zien. Dat is een grote troost nu steeds meer geliefden om me heen sterven. De relatie zet zich voort, soms nog intenser dan voorheen. Het is wat astronauten vaak beschrijven. Die vliegen vol ongeduld het onbekende tegemoet. Maar als ze eenmaal in het onafzienbare heelal zweven en omkijken naar Moeder Aarde schieten ze vol. Echte verbinding ontstaat kennelijk pas als je jezelf onder de arm genomen hebt. Ja, daar is moed voor nodig. De kracht om kwetsbaar te zijn. God is mens geworden. Nu wij nog. Dat vieren we met Kerst.

Hoe zou het zijn als we vriendschap met onszelf gesloten hebben en dan in vrijheid elkaar ontmoeten? Dan hoeven we

onze ontroering niet te verbergen, ons niet te schamen voor onze tranen. Dan zie ik dat ik jou ben in een andere gedaante.

Daar is de vindplaats van tedere ontmoeting voor de brekebenen die we allen zijn. Laten we elkaar in die sacrale ruimte van de nabijheid zegenen en behoeden, ons aangezicht over elkaar laten lichten. Laten we elkaar genadig zijn, elkaar vrede geven. Niemand zal dan met Kerst alleen zijn.

Bron: NCRV-gids 16 december 2019

Over Annemiek

Annemiek Schrijver presenteert 's zondags het levensbeschouwelijke televisieprogramma De Verwondering (NPO2) en Zin in Weekend (Radio5). Verder kunt u haar op tv zien in Mijn Pelgrimspad en de webserie Levensvragen. Ze is hoofdredacteur van het tijdschrift De Verwondering en schrijft columns voor de NCRV-gids.

DE ENGEL

door Godfried Bomans

Boven, in het topje van de kerstboom, stond een engel. Hoe zij daar gekomen was, dat kon zij zich met de beste wil niet meer herinneren. Zij had nog een vage heugenis aan een nauwe, donkere ruimte, waaruit zij opeens door een kleine hand in een zee van licht getild was. Het was een glorieuze geboorte geweest en sinds dat ogenblik was zij altijd gelukkig geweest. Dit alles had eigenlijk nog maar één avond geduurd, maar voor een Kerstengel is dat een eeuwigheid, dat begrijp je wel.

Arme, kleine Kerstengel! Zij wist niet dat het Kerstfeest slechts een enkele avond duurt en dat die al bijna voorbij was. Zij stond, met een blikken knipje aan de boom bevestigd, zachtjes heen en weer te wiegen en keek door haar gazen vleugels naar de lichtjes der kaarsen, die beneden haar brandden.

En opeens, daar doofde een kaars uit. Meerdere volgden.

Het werd steeds donkerder om haar heen en ten laatste zag zij niets dan de zwarte nacht. De engel nieste, want de walm der gedoofde kaarsen prikkelde in haar neus. In het begin dacht zij dat het een grapje was, maar toen het donker bleef, kwam zij tot nadenken. "Ik had beter moeten opletten, toen het nog licht was," dacht zij spijtig, "ik heb helemaal niet gekeken. ik herinner mij eigenlijk niets. Absoluut niets. Wordt het maar weer licht."

En het werd licht. Maar hoe geheel anders was dit licht. Grauw, groezelig en met tegenzin viel het door een groot, vierkant raam, en eer het ten volle ontloken was, kwam er een dienst-

bode in de kamer, pakte de Kerstboom en smeed hem op zolder.

Bom. Daar lag de engel en keek recht in een naad van de planken vloer. Het was er verschrikkelijk koud, en buitengewoon ongezellig. In het begin dacht de engel weer: "Kom, kom, het is maar een grapje," maar toen zij daar drie volle dagen en nachten in de naad van de houten vloer gekeken had, begon zij zich ernstig ongerust te maken.

En hoe langer zij over het licht van het vierkante raam nadacht, hoe duidelijker begreep zij dat dit het mooiste was dat zij ooit gezien had. "Ik zal proberen het je uit te leggen," sprak zij op een maartse dag tegen een muis, die juist voorbijkwam, "door een glazen gat in de hemel viel een verblindend licht bovenop mijn hoofd. Dat is het mooiste wat ik ooit heb meegemaakt. Ik kan je niet zeggen, hoe gelukkig ik eigenlijk was. Maar ik was in die tijd erg onnozel: ik besepte het niet. Nu weet ik het. En nu is het te laat. Maar ik heb tenminste de herinnering."

"Dat is altijd wat," meende de muis, na er een hele tijd over te hebben nagedacht, "goedendag, ik moet verder."

Op een dag kwam de meid op zolder en vond de Kerstengel in een schemerige hoek op de grond liggen. En zij nam haar op en smeed haar in het kolenhok. Daar lag zij, tussen twee turven, recht tegenover een somber kijkend stuk antraciet. Een week

lang zweeg de engel, want zij vond dit geen gezelschap om tegen te praten.

Doch eindelijk, op een dag in september, kon zij zich niet meer inhouden. "Jullie hebben er geen flauwe voorstelling van," sprak zij, "hoe het licht op zolder is. Het doet bijna pijn aan de ogen, zó stralend is het. Jammer genoeg was ik toen te beperkt om mijn zaligheid ten volle, te begrijpen. Maar ik heb nu tenminste iets om aan te denken."

"Dat is altijd wat," meende het stuk antraciet, "maar ik vind de verlichting hier ook heel redelijk."

De engel zweeg. Tegen zulk een bekrompen opvatting was het vruchteloos te spreken.

Op zekere ochtend nu speelde het jongetje, dat in het huis woonde in het kolenhok. En toen hij de engel zag, nam hij haar op en wierp haar in de vuilnisbak. Het was er aardedonker. De engel vatte haar nieuwe toestand aanvankelijk als een scherts op, doch toen het drie dagen lang donker bleef, zó pikdonker, dat niemand in de vuilnisbak een hand voor zijn ogen zag, kwam zij tot nadenken. Zij dacht en zij dacht, en ten laatste kon zij het niet meer houden en riep: "Is hier soms iemand om naar mij te luisteren?"

"Jawel," zei een stuk spiegelglas, "als het niet te flauw is."

En de engel vertelde van het verblindende licht in het kolenhok, en hoe verrukkelijk het daar geweest was. "Ik was te dom," besloot zij met een zucht, "om het te begrijpen. Maar nu begrijp ik het. Ik zie het helemaal in." Het stuk spiegelglas zweeg, want het had zoveel ijdelheid in zijn leven gezien, dat het wat eenkennig geworden was.

Op een donderdag, in de namiddag, toen het al wat schemerig was, kwam de vuilnisman voorbij. Hij sloeg het deksel op en zag de engel liggen. Nu is het altijd prettig een engel te ontmoeten, doch als men vuilnisman is, voelt men zich dubbel verblijd. En hij stak de engel in zijn zak en gaf haar 's avonds aan zijn vrouw. "Alsjeblieft," zei hij, "voor de Kerstboom." En de vrouw van de vuilnisman borg de engel in een kartonnen doos en zette de doos in de kast.

"Hallo," zei de engel, na een tijdje stil te hebben gelegen, "is hier iemand?"

Maar er was niemand in de doos dan het houtwol waarin de engel lag; en houtwol, dat weet je, heeft een zwijgzame aard. En dat was maar heel goed, want de engel had eigenlijk helemaal niets te vertellen. Want hoe zij ook dacht en peinsde over haar oude vuilnisbak, zij zag er niet meer licht in dan in de kartonnen doos waarin zij nu lag: het was in beide even donker. En toen, eindelijk, toen zij begreep dat het niet zwarter

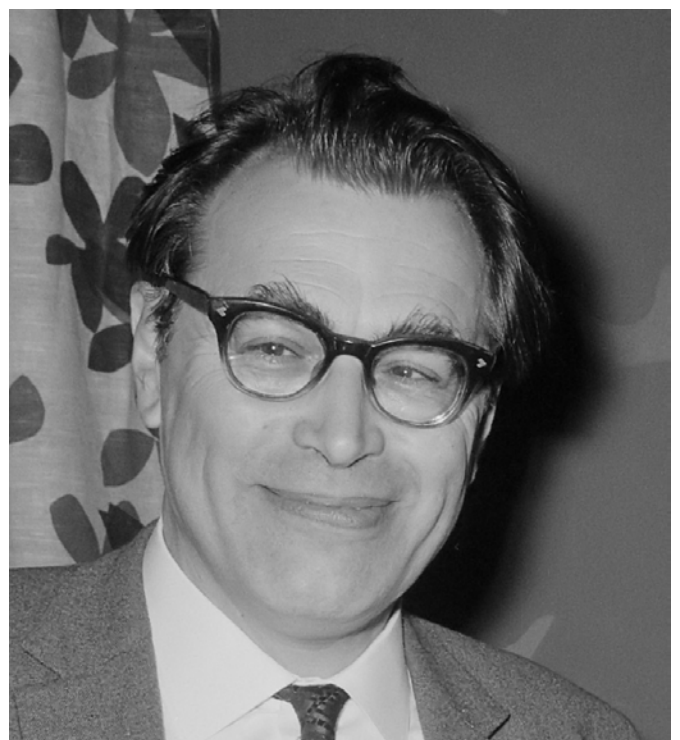
meer kon worden, liet zij het verleden varen en dacht aan de toekomst.

En een nieuw gevoel doorstroomde haar, zij gevoelde zich blij en vol verwachting. Alle spijt en alle wrok weken uit haar hart, en zij lag stil en met open ogen te wachten op de kleine hand, die haar omhoog zou heffen uit het duister naar het licht.

En de hand kwam en hief haar omhoog naar het topje van een kerstboom. De Kerstboom was veel kleiner dan die van het vorig jaar en er brandden ook minder lichtjes in. Maar dat zag de engel niet. Met een blikken knipje aan de top bevestigd, wiegde zij zacht heen en weer en keek door haar gazen vleugels naar de fonkelende versierselen van de boom. "Verrukkelijk," dacht zij, "verrukkelijk. Maar laat ik dit keer goed opletten. Dadelijk is het voorbij. En dan wil ik alles gezien en alles geweten hebben."

En zij sperde haar ogen wijd open en zij tuurde dwars door de takken naar beneden. En zij zag de vuilnisman staan in een nieuw pak gestoken, zijn vrouw en hun beider kind, met een blauwe strik in het haar. En de ogen van het kind keken strak en regelrecht in een klein, open huisje, waarin ook een man, een vrouw en een kind te zien waren, maar véél en véél kleiner, en verder een os en een ezel zo groot als de beestjes in een speelgoeddoos.

Opeens schrok de engel. Want daar, aan de nok van het huisje, was een engel bevestigd als zij, met dezelfde gazen vleugels en hetzelfde lint met de handen ophoudend als zij in haar ei-

gen handen hield. En nu voor het eerst kon zij de woorden lezen, die erop stonden: "Glorie aan God en vrede op aarde aan de mensen van goede wil."

En een gevoel, van diep geluk doorstroomde de eenzame engel boven in de boom, die zich zo lang verlaten en verongelijkt had gevoeld. "Ik heb een Boodschap in mijn handen," dacht ze fier, "nu kan mij niets meer gebeuren. Welke ongelukken mij ook zullen overkomen, ik heb mijn schat bij mij en niemand kan mij die ontnemen."

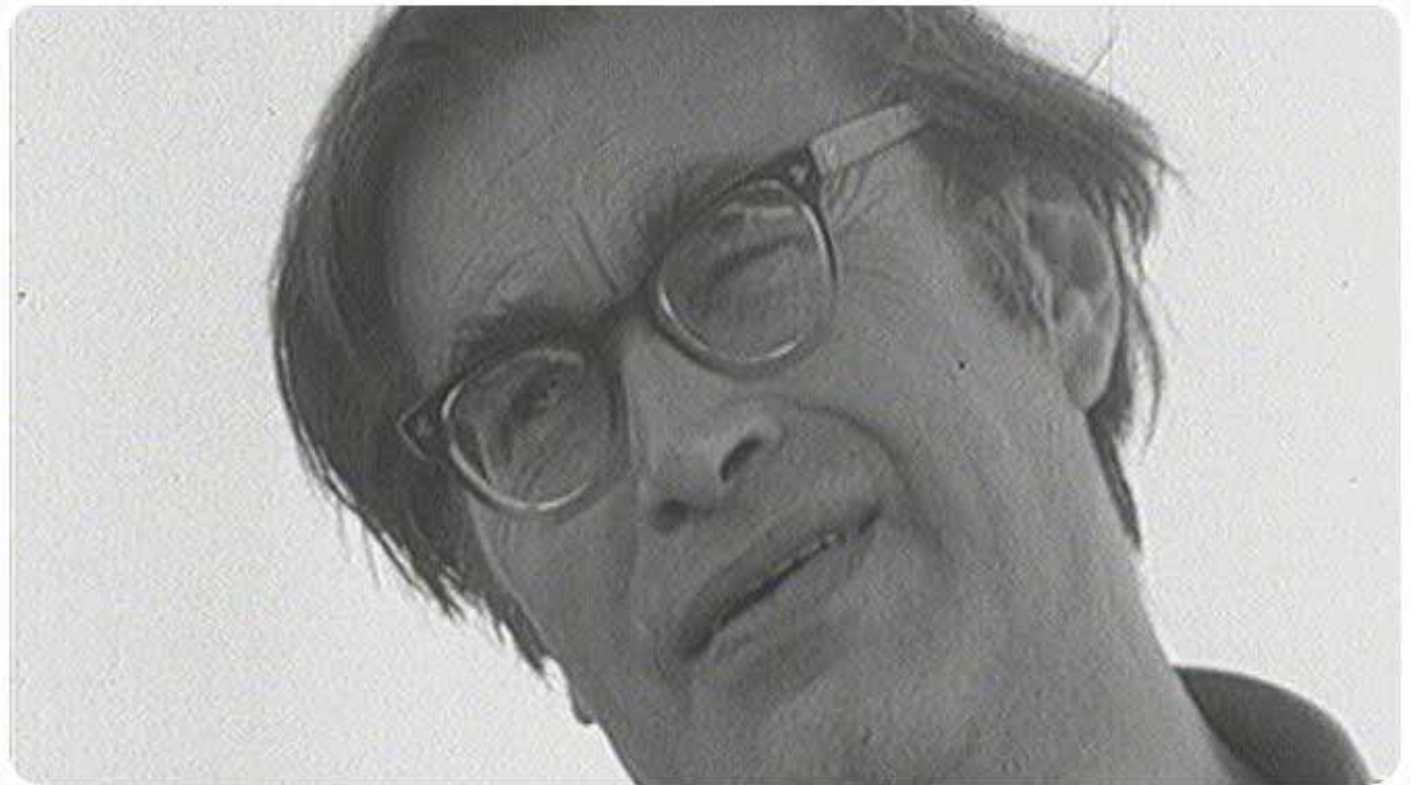
En er overkwamen haar vele ongelukken. Want in het vierde jaar brak zij af van de boom en kwam in een blokkendoos terecht, en van hier uit belandde zij in de lappenmand. En tenslotte woei zij in de tuin op een hoop dorre bladeren en lag daar stil op haar rug naar de jagende wolken te kijken. En zij voelde, hoe zij langzaam en pijnloos verteerde, dag na dag; maar zij hield het lint stevig vast en er was geen bitterheid in haar. Want zij wist dat zij een wezen was, bestemd om dood te gaan, doch uitverkoren om de Goede Boodschap tot het einde te bewaren. ♦

Godfried Bomans

Godfried Jan Arnold Bomans (Den Haag, 2 maart 1913 – Bloemendaal, 22 december 1971) was een Nederlandse schrijver, columnist en media-persoonlijkheid.

Bomans heeft meer dan 60 boeken en vele andere geschriften op zijn naam staan. Godfried Bomans werd bij het grote publiek vooral populair door zijn roman Erik of het klein insectenboek (tien drukken in het verschijningsjaar 1941) en na de Tweede Wereldoorlog met de strip Pa Pinkelman in de Volkskrant en weer wat later met zijn columns op de voorpagina van die krant, zijn stukken in Elsevier en zijn radio- en tv-optredens. In oktober 2000 schonk de weduwe van Godfried Bomans zijn archief aan het Nederlands Letterkundig Museum.

Bomans was een groot kenner van het werk van Charles Dickens. Hij speelde een belangrijke rol bij het tot stand komen van de vertaling in het Nederlands van het complete werk van Dickens, die in de jaren vijftig van de twintigste eeuw in pocketformaat door Uitgeverij Het Spectrum werd uitgegeven.

KEKST EN CORONA

Gilda Polderman

Het coronavirus heeft een grote impact. Wereldwijd, maar ook dichtbij. We praten veel met elkaar over feiten en praktische gevolgen van dit virus. Maar veel minder over wat het met concrete levens doet. Dat zal voor de één weer heel anders zijn dan voor de ander.

Ik ging op pad om van een aantal mensen te horen wat corona voor hen betekent. Ik vroeg zes mensen, meer of minder betrokken bij de gemeente Santpoort/Velserbroek, naar de invloed van dit rondwarende virus op hun leven. En ik was benieuwd of deze crisis hun Kerst anders maakt. In praktische zin, maar wie weet ook wat betreft de betekenis van het verhaal over dat kind van licht dat in een koude, donkere wereld geboren werd.

Dat heeft zes verhalen opgeleverd die u verspreid in dit kerstnummer aantreft.

HENNY DEN DIKEN – DE GEUS (91 jaar)

Henny is onder de indruk van wat het coronavirus wereldwijd teweeg brengt. "Dit is een ongekende tijd", zo zegt ze. Toch heeft het maar een beperkte invloed op haar eigen leven.

Als ze naar buiten gaat, houdt ze er natuurlijk wel rekening mee, "je bent één van allen" – en dan doelt ze op het dragen van een mondkapje in bijvoorbeeld de winkel. Vaak is dat overigens niet nodig, omdat ze niet zoveel meer buiten komt. Gelukkig maar, want ze vindt het "een belachelijke situatie, zo'n ding voor je mond", hoewel ze er ook van overtuigd is, dat iedereen zich hieraan moet conformeren.

Ze is niet bang dat ze zelf ziek wordt, en er zijn geen mensen in haar omgeving die er ziek van geworden zijn. En ja, ze heeft ook al een hoge leeftijd bereikt, dus als het zo is, dan is het maar zo.

De Kerst zal wel anders zijn, want ze waren gewend met het hele gezin in een restaurant te gaan eten. Zoals het er nu naar uit ziet, kan dat niet. Maar haar kinderen zullen haar niet alleen laten, daar is ze van overtuigd.

Toch is ze er stellig in dat het niet alleen om gezelligheid mag draaien. Zelf kan ze niet meer naar de kerk komen, maar ze is zeker van plan om naar een mooie kerstdienst op televisie te kijken. Daar zal ze behoefte aan hebben, zeker in deze speciale tijd. "Je kunt wel zeggen: 'Ach, het is coronatijd, dat doen we maar niet dit jaar'. Nee, juist nu is dat belangrijk. Hier moet je bij stil staan, er over denken, met elkaar over praten en dit vieren in kleine kring".

Het zal vast gezellig worden, maar het gaat voor Henny niet alleen om de gezelligheid. Kerst is een speciale dag, en dat moet een plek krijgen. En zoals altijd zullen ze met elkaar ook dit jaar stil staan bij het leven zoals dat nu is, en ze zullen denken aan hun overleden geliefden en goede herinneringen ophalen. Coronatijd maakt dit niet anders. Henny is heel erg blij dat ze hoe dan ook haar kinderen zal zien, allemaal tegelijk of los van elkaar – ze is vast van plan te genieten van het samen-zijn.

KERST EN CORONA

Gilda Polderman

ROBERT KOEKENBIER (53 jaar)

Zijn moeder met wie hij samenwoont, is ernstig ziek. Dat zorgt ervoor dat hij extra voorzichtig moet zijn om zelf niet besmet te raken met het coronavirus en om goed op te letten dat bezoekers afstand houden en niet met teveel tegelijk komen. Het laatste wat hij wil is dat zijn moeder Covid-19 krijgt. Dan zou ze zeker de Kerst niet halen.

Omdat zijn vader niet gelovig was, werd Kerst nooit zo uitbundig gevierd. Ook nu nog houden ze het sober. Robert hoopt van harte dat zijn moeder er nog zal zijn met de kerstdagen. Maar dan weet hij ook zeker dat

het de laatste Kerst zal zijn met elkaar. Daarom moet het dit jaar als het kan "memorabel" worden. Hij verwacht dat z'n zus ook komt en hoopt het dan met z'n drieën, als gezin, gezellig te hebben. Misschien lezen ze nog wel samen het kerstverhaal. Voor zijn moeder heeft het geloof een grotere betekenis dan voor hem. Hij weet dat ze haar hele leven voor hem gebeden heeft, en voor veel anderen. En ze houdt van de Bijbelverhalen. Het kerstverhaal is daarom vooral voor haar belangrijk.

Hij vindt Kerst een mooi feest, maar ook een beetje opgeklopt. Alsof we na de Kerst niet meer aan elkaar moeten denken. De Bijbelse betekenis van Kerst raakt een beetje in de verdrukking door alle nadruk op gezellig samenzijn, lekker eten, lief zijn voor de ander. En na de Kerst is het vaak weer "business as usual", dan hoeven we er ineens niet meer voor elkaar te zijn.

Robert is onder de indruk van de pandemie. Hij verlangt soms naar het leven vóór corona, toen alles normaal was. Hij ziet in deze crisis een voorteken van het "einde der tijden". "De wereld gaat er een keer aan", zo zegt hij, en hij gelooft dat dat in de Bijbel is voorgezegd. Hij maakt zich soms best zorgen over hoe het er in de wereld aan toegaat. De coronapandemie, de dreiging van China, de honger, de verschillen tussen rijk en arm. Dat moet een keer spaak lopen.

Maar voor nu hoopt hij op een mooie kerst, samen met zijn zus en nog belangrijker: zijn moeder!

KEERST EN CORONA

Gilda Polderman

CATHY VERSLOOT – BAGGERMAN (70 jaar)

Bij de vraag in hoeverre corona invloed heeft op haar leven, schiet Cathy gelijk vol. “Heel erg veel”, zo zegt ze, “in verband met Lorenz, en zijn gezin”. Al bijna een jaar heeft ze haar zoon niet in levende lijve gezien, vanwege het coronavirus. Hij woont met Maja en hun drie kinderen Liv, Ingvar en Finn in Zweden, nu bijna twee jaar. Hun vertrek destijds was voor haar al een groot verdriet, maar nu zij niet naar Zweden kunnen, en het gezin niet naar Nederland, trekt dat een zware wissel.

Toen Lorenz haar via Face Time vertelde dat zij met de Kerst een huisje hadden gehuurd ten noorden van Stockholm viel het opnieuw rauw op haar dak: ook met de Kerst zullen ze niet samen zijn. Het lijkt een vrolijk bericht: we gaan met Kerst in een huisje in de sneeuw, maar eigenlijk is het triest: ook daar in Zweden zijn de contacten beperkt, en ook zij missen vrienden en familie.

Gelukkig is er Face Time, hierdoor maakt zij een klein beetje het leven mee van het gezinnetje in het verre Zweden. Cathy bakt graag en ze laat ook hen daarvan proeven! Samen met Peter doet ze er alles aan om het contact, op afstand, in stand te houden.

Vanwege corona is Cathy voorzichtig met mensen ontvangen en zelf op bezoek gaan. Zeker als het kwetsbare vrienden of familieleden betreft.

De kerstdagen worden nu op een andere manier ingevuld. Een vriendin van Cathy die zij al jaren kent komt bij hen langs, samen met haar zoon die bevriend was met Lorenz. Met z'n vieren gaan ze eten. Niet uitgebreid en overdadig, maar eenvoudig, feestelijk en lekker. Zeker in deze tijd waarin er steeds meer mensen op de Voedselbank zijn aangewezen, zou Cathy zich bezwaard voelen bij overdaad.

Ze hoopt dat ze met Kerst naar de kerk kan. Ze mist de zondagse kerkdiensten heel erg. Omdat zij bij de kwetsbaren hoort, durft zij namelijk niet zo goed te komen. De betekenis van Kerst is niet veranderd voor haar door corona. Jezus is geboren, daar gaat het om. Het licht van Jezus, dat is zo en dat blijft zo. Het geeft vertrouwen dat het goed komt.

Het is zo een mooi verhaal, dat kerstverhaal. Hij is het licht in de wereld! “Door alle verdriet heen probeer ik te blijven zien dat Hij voor ons gekomen is, dat Hij er is. Hij zal er voor ons zijn ook in deze donkere tijden”, zo zegt ze. Soms verliest ze dat vertrouwen, maar telkens opnieuw wordt ze er toch weer bij bepaald. Vooral op momenten waarop ze overvallen wordt door een grote dankbaarheid: voor lieve mensen om haar heen, voor haar geslaagde heupoperatie, voor de contacten met Lorenz en Maja en hun gezin. Ze realiseert zich dan dat ze vaker naar de mooie dingen zou moeten kijken. Dat ze het licht van Christus dat ook in haar leven schijnt, dat ze dat moet blijven zien.

Cathy heeft vertrouwen dat het goed komt. Hoe moeilijk dat soms ook is. En dan schiet ze toch weer vol...

Tekst: Marina Kapteyn, Alphatekst
Foto's: Cees Riedijk en John Oosterhuis

“God is erbij als
het over leven,
dood en de liefde
gaat”

AFSCHIEDSINTERVIEW MARIANNE VONKEMAN

Ze is iemand van ‘het gesprek’, met anderen, en ook met God. Dat is haar natuur, altijd al geweest. Dominee Marianne Vonkeman en ik spreken elkaar in Het Kruispunt in Velserbroek, haar werkplek. Tussen de bedrijvigheid van het uitzoeken, opruimen en inpakken door, want de verhuizing naar Amersfoort is aanstaande.

“Weet je dat we op gewijde grond gaan wonen?” Dit wil ze toch even kwijt. “Ons nieuwe appartement is gebouwd op de plaats waar voorheen een katholieke kerk stond. Vandaar dat deze grond is gewijd. We hebben er speciaal voor moeten tekenen. Bijzonder, he?” Het is de aanloop naar een boeiend gesprek met een vrouw die zorgvuldig haar woorden kiest. Parletjes van uitspraken rijgen zich aaneen.

Het begin

Op zondag 3 januari 2021 neemt Marianne Vonkeman afscheid als predikant van de protestantse gemeente Santpoort Velserbroek. Ze is dan 43 jaar predikant, waarvan 12 jaar in Velserbroek. “Ja, ik ben begonnen toen ik 22 was, in de Verenigde Staten. Na mijn middelbare school wilde ik een jaar bijbelschool doen, want ik wilde meer over de bijbel weten. Daarna zou ik

medicijnen gaan studeren. Maar het liep anders. Ik vond de theologiestudie verschrikkelijk boeiend en ik wilde verder studeren. Ik had inmiddels Jean-Jacques leren kennen, en we zijn samen doorgegaan. Na de bijbelschool hebben we doorgestuurd in Brussel en de Verenigde Staten, waar je met een bachelordiploma predikant kon worden. Ik ben daar gaan werken als jeugdpredikant terwijl Jean-Jacques verder studeerde. Elke dag bezig zijn met de dingen die met God te maken hebben, dat vind ik geweldig, dat is mijn verlangen.”

Marianne is gelovig opgevoed en altijd in gesprek geweest met God, zoals ze dat zelf noemt. In de pubertijd raakte ze dat kwijt. Een meisje in haar klas op de middelbare school bracht haar in contact met de Pinksterbeweging. “Ja, het voelde als: dit is wat ik ook geloof, een rechtstreeks lijntje, en dat heeft met die Heilige Geest te maken waar ik nog nooit van had gehoord”, aldus Marianne. “Er ging iets van binnen open, en dat is altijd zo gebleven.”

Eenmaal terug

Marianne en Jean-Jacques hebben niet alleen in de Verenigde Staten gewerkt. Na hun terugkeer in Nederland volgde er een periode van zoeken, oriënteren, studeren en kerkelijke examens doen. Zij en haar man werden predikant in de Protestantse kerk. Ze gingen in de Betuwe aan de slag en daarna in een duobaan in Vlaardingen. Marianne: “We hadden inmiddels twee dochters, zij brachten daar hun schooltijd door. Toen onze kinderen de deur uit waren en het tijd werd voor een andere werkomgeving, kreeg mijn man kanker. Vanwege de onzekerheid rond zijn gezondheid ging ik uitkijken naar een voltijdsbaan en die vond ik in 2009 in Velserbroek. Bewust dicht bij mijn familie, want ik kom uit Haarlem. Gelukkig kwam het wel goed met mijn man.”

“Er is niets aan om in deze coronatijd afscheid te nemen, maar het is niet anders”

Dankbaarheid

Tijdens het gesprek kiest Marianne regelmatig woorden die getuigen van een sterk innerlijk bewustzijn. Marianne vertelt: “Indringende gebeurtenissen zijn ons gezin niet bespaard gebleven. Verliefdheden en plotselinge sterfgevallen riepen levensvragen op: ‘Waar is God nu, wat heeft Hij te maken met leven en dood, en wat is eigenlijk liefde?’ Vragen die raken aan de basis van het bestaan.” Ze werd zich bewuster van haar ‘innerlijk kompas’, zoals ze het zelf noemt. Dat ging duidelijker tot haar spreken en hielp haar eigen keuzes te maken, ze is er een rijker mens door geworden. “Liefde en dood grijpen diep in in een mensenleven. Ik heb meer begrip gekregen voor pijn en strijd die gemeenteleden kunnen ervaren. Ik kan hen beter helpen een spoor te vinden om dit aan te gaan, om een weg te vinden die eerst niet zichtbaar was. Dat kom ik als pastor natuurlijk veel tegen.” Ze denkt terug aan hoe de zoon van zeer betrokken kerngemeenteleden plotseling overleed door een auto-ongeluk, vlak voor zijn huwelijk. Het raakt haar nog zichtbaar. “Zoiets ‘hakt’ erin in een kerkelijke gemeenschap. We waren in shock. Maar deze gemeenteleden deelden hun verdriet, dat werkte enorm verbindend. Dat is kerk. Dat heb ik ook persoonlijk ervaren, toen mijn broer plotseling overleed.”

Alles bij elkaar kijkt Marianne vol dankbaarheid terug op haar loopbaan. “Het is een kostbaar geschenk dat mensen hun levens openstelden voor mij. Dat raakt me steeds weer. Als predikant kom je heel dicht bij mensen, vaak op momenten dat het er echt toe doet, momenten waarop het gaat om de afgronden van leven, dood en de liefde. Daar zijn sporen van God te vinden. En ik mag daarbij zijn.”

12 jaar Velsbroek

Marianne werkt sinds 2009 in Velsbroek. “Deze wijkgemeente bestaat nu 25 jaar en startte in een nieuwe woonwijk, waar jonge gezinnen uit de hele omgeving kwamen wonen. De kerk groeide, mensen voelden zich enorm betrokken. Dat zag je terug in de kerk en de activiteiten vormden zich hier ook naar, uiteraard. Honderden kinderen zijn hier met veel plezier groot geworden. Kampeerweekenden, jeugdclubs, muziekbands, er was altijd van alles te doen.”

Inmiddels is de jeugd volwassen geworden en uitgevlogen. Er zijn in Velsbroek vrijwel geen woningen voor starters. “Dat is terug te zien in de opbouw van onze huidige kerkelijke gemeente, er is nu amper nog jeugd. Die verandering voltrok zich binnen de periode dat ik hier werkte. Maar ik moet zeggen dat ik trots ben op hoe de kerk deze overgang heeft gemaakt. Mensen komen voor elkaar en voor verdieping in hun eigen geloofsbeleving. Het blijft een hele fijne gastvrije gemeente, met bewuste kerkgangers, een kerngroep met ook wel regelmatig nieuwkomers. En er is steeds een fantastische kerkenraad geweest met wie ik prima kon samenwerken.”

Activiteiten

Ik vraag aan Marianne wat ze zoal heeft gedaan als predikant in Velsbroek. Ze noemt grootschalige kerstvieringen op Zorgvrij en in het park, concerten in het Polderhuis, en kleinschalige activiteiten als zorg voor statushouders, hulp voor de voedselbank, de kledingbeurs elke dinsdag. Naast het pastoraat, gesprekskringen en kerkdiensten, uiteraard. “In mijn werk heb ik de filosofie dat je alert moet zijn op wat er langs komt, en daar moet je op inhaken. Zo zijn onder meer de kledingbeurs, de pioniersplek Hart voor Velsbroek en het jeugdprogramma Asfalt ontstaan. We faciliteren als kerk deze activiteiten, vooral om de verbinding met andere kerken of de samenleving te kunnen leggen.”

Kerstkindje

Waren er hoogtepunten of bijzondere momenten? Marianne: “Mijn kleindochter die in de Kerstnacht geboren is. Onze oudste dochter woonde in Nepal en logeerde bij ons om hier te bevallen. Ze kreeg de dag voor Kerst weeën en was aan het bevallen terwijl ik in de Kerstnachtdienst voorging. Dat weegt dan wel op je als moeder, moet ik zeggen. Maar op een bepaald moment in de dienst voelde ik echt een soort verlichting, alsof de zon opging. Onder de collecte ben ik even naar achteren gegaan om mijn telefoon te lezen en precies op het moment van die ‘verlichting’ had mijn schoonzoon geappt dat onze kleindochter Lucie was geboren, een kwartier voor middernacht. Heel bijzonder!”

Afscheid

Als we elkaar spreken is het half november. Er volgen nog drukke weken voor het afscheid. Kerst in coronatijd, met slecht maximaal 30 mensen in één dienst. Dat vraagt creativiteit en zoeken naar passende vormen, zodat toch zo veel mogelijk mensen worden bereikt. De gemeente streamt alle kerkdiensten live via haar YouTube kanaal.

Dat zal ook voor de afscheidsdienst gelden, die plaatsvindt op dezelfde zondag als waarop ds. Vonkeman is bevestigd (de eerste van januari). "Een mooi moment, in de Epifanietijd. Daarmee is voor mij de cirkel rond." Op mijn vraag waar ze haar tijd mee gaat vullen, gaat ze door: "Ik ben redactielid van het blad Herademing, houd van schrijven en mijn website (www.sporenvangod.nl) moet hoognodig worden bijgewerkt. We hebben een huis in Frankrijk en vier kleinkinderen." Om er lachend aan toe te voegen: "Nee, ik val niet in een gat, maar blijf op gewijde grond!"

*"Je moet je eigen
innerlijke kompas
ontdekken"*

De maandelijkse column van Ds. Verhoeff

Kerst

don 10 dec 2020

2020 is het jaar geworden dat definitief een einde maakte aan de illusie van de maakbaarheid. Want we konden vrijwel alles. Totdat er op een markt in Wuhan iets verschrikkelijk misging, en er van daaruit een virus over de wereld rolde. En toen konden we opeens niets meer. De economie krimpt ongekend. De zorg stuit op haar grenzen. En het leven kwam tot stilstand. Uiteindelijk bleek er maar weinig maakbaar.

Achteraf gezien hadden we het kunnen weten. Geknoei met levende dieren op krappe Chinese markten. Ongebreideld vliegen over de hele wereld. Toen het virus Italië al bereikt had nog even snel gaan skiën. En duizenden nertsen op elkaar gestapeld. Dat kan niet. Achteraf hadden we het kunnen weten. Maar ja, achteraf is het leuk wonen.

Als Corona ons één ding heeft geleerd, dan is het dat we niet terug kunnen naar normaal. Want normaal, dat was nu juist het probleem. Nog een voorbeeld: een mandarijn wordt in Spanje geplukt, vliegt 4 continenten over om daar achtereenvolgens te worden gepeld, ontveld, op sap gezet en ingeblikt. Pas dan belandt hij bij mij in de provisiekast. De mens is homo globus geworden. En dat is niet normaal.

Maar denk even met me mee: stel nu eens dat Corona niet een probleem is maar de oplossing. Want stel nu eens dat Corona ons eindelijk doet inzien dat niet alles kan. Dat de wereld geen dorp is en dat er grenzen zijn aan groei. En stel nu eens dat we daardoor zouden gaan snappen dat krimp geen mislukking is maar een kans. De kans om het anders te gaan doen.

Ik weet dat cynici nu zeggen dat de mens van nature slecht is. We keren tóch weer terug naar hoe het was. Maar denk nog even verder mee, want dit stukje zou over Kerst gaan, toch? En met Kerst wordt een Kind geboren. Het Kind van Gods liefde voor mensen. Wat nu als wij eens echt zouden geloven dat dat Kind ons kan veranderen, mij kan veranderen? Dat cynisme kan omslaan in hoop. Wat nu als dit jaar niet alleen het einde van de maakbaarheid was, maar ook een nieuw begin voor Gods goede aarde?

Het Kind als nieuw begin. Wat nu als we daar eens echt in geloven?

BLOEMENCRYTOGRAM

1. deze plant herinnert aan loon voor verraad
2. lid van de koninklijke familie
3. denk aan mij
4. deze plant herinnert aan de wet van Mozes
5. een bloem doorlopend in prinselijk knoopsgat
6. schoeisel van een Griekse liefdesgodin
7. vulling voor het bed van een heilige vrouw
8. deze struik is een kledingstuk van mijzelf
9. een bloem met een zuivelproduct
10. een goddelijke maar scherpe plant
11. een roos met een ferme tik
12. een mooie blauwe bloem: wil je haar plukken, beschadig het graan dan niet
13. voorjaarsbode op wintergrond
14. een plant die luistert naar de naam van een dier afkomstig uit de viswinkel
15. een bloem die doet denken aan de wijzen uit het oosten op zoek naar de geboren koning
16. mooi kruid dat de naam draagt van een muziekinstrument
17. een buitengewoon ijverig meisje
18. de beker van de eerste oudtestamentische hogepriester
19. vader is een heel eind weg
20. lichaamsdeel van een dier: trek er niet aan want het krabt
21. de naam van dit bloemetje is de muil van een roofdier
22. heel veel en goed gewassen
23. droegen onze grootouders in bed
24. hij woont in een sloot en doet een paard steigeren
25. dit kruid wordt bij het naaien vaak gebruikt
26. vrouw in een bloemenzaak

Oplossing op pagina 39

JOPIE EN HET KERSTFEEST

VOORLEESTIJD: CA 10 MINUTEN

LEEFTIJD: VANAF 8 JAAR

Als Jopie wakker wordt, voelt hij zich meteen blij. Het is vandaag de laatste schooldag voor de vakantie en de juf heeft beloofd dat ze vandaag een heel bijzonder kerstfeest zullen vieren. Alle kinderen van de klas zijn herders en zo gaan zij naar de stal om het kindje Jezus te gaan zien. Jopie weet natuurlijk wel dat ze eigenlijk een heel groot toneelstuk opvoeren met zijn allen, maar het is toch bijna echt. Hij vindt het vreselijk spannend. Hoe zal de stal er uit zien? Zal het mooi versierd zijn? Het is toch groot feest als de Here Jezus geboren is? En hoe zullen ze er naar toe gaan? Misschien wel met de bus zoals ze ook naar de Efteling gingen.

Om negen uur zijn alle kinderen op school. Daar moeten ze hun eigen kleren uitdoen en krijgen ze herdersmantels. Dat lijken wel een soort wollen dekens zeg! Ze kriebelen, maar ja, niemand wil zeuren want het is vandaag een bijzondere dag.

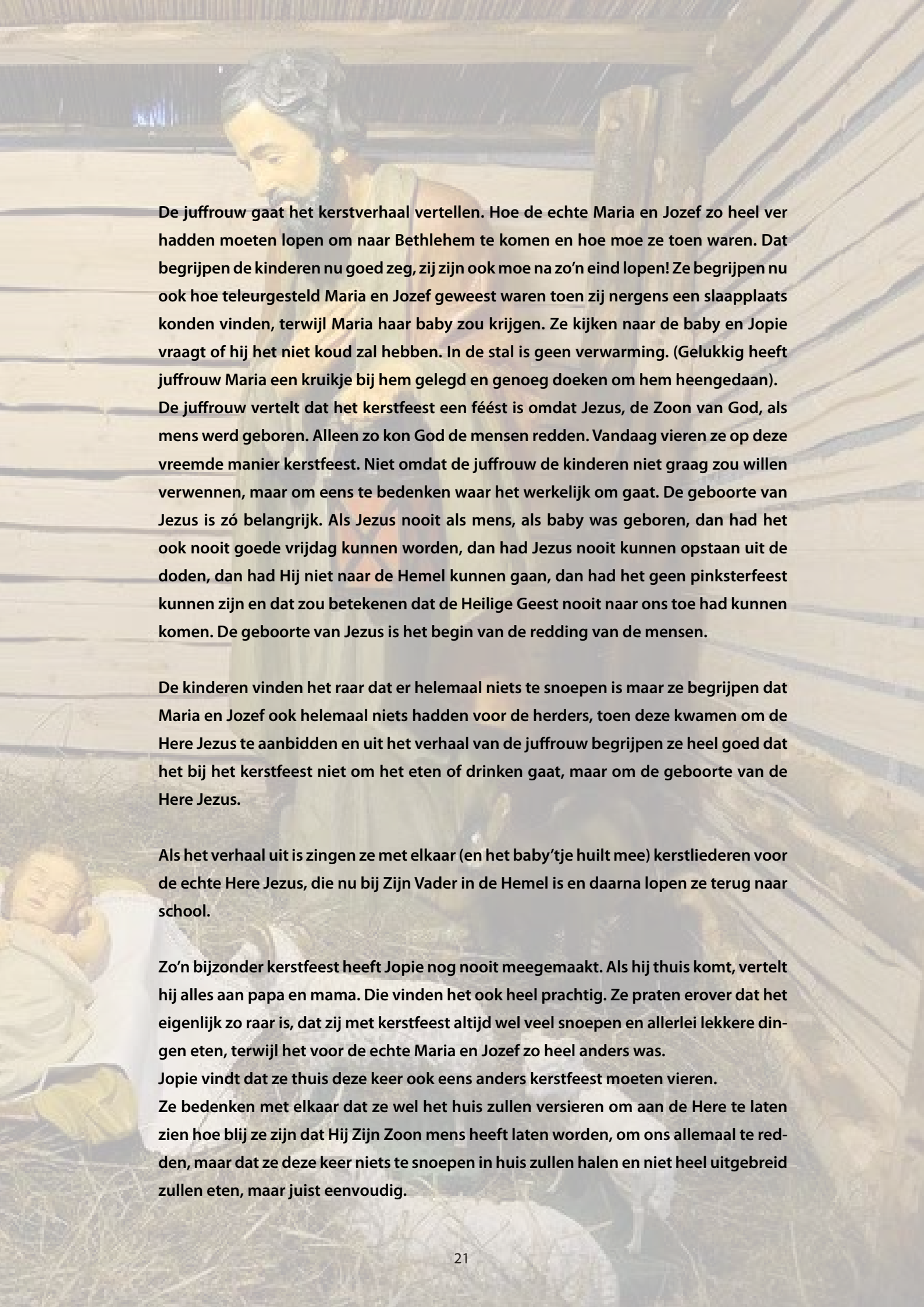
Waar blijft die bus nu toch? Vlak bij school is geen boerderij met een stal erbij. Die vindt je alleen buiten de stad. Wat valt het de kinderen tegen als de juf zegt dat er geen bus komt. De juf legt uit dat er in de tijd van Jezus geen bussen waren en ze willen nu toch kerstfeest vieren zoals het toen ook was? Tja, dat is ook zo. Maar hoe moet dat nu? Ze gaan toch zeker niet eh.....? Ja. Ze gaan echt lopen, net zoals toen. Dapper stappen ze allemaal met de juf mee.

Het is wel koud, maar na een poosje krijgen ze het weer wat warmer. Ze hebben allemaal rode wangetjes. Jopie verheugt zich al op de krentebollen, de mandarijnen en de warme chocolademelk die ze in de stal wel zullen krijgen. Die krijgen ze anders ook altijd.

Nadat ze meer dan een half uur hebben gelopen zien ze dan eindelijk de stal. De juf wijst hem aan. Nog eventjes en dan zijn ze er. Zullen ze de kerstboom mooi versierd hebben, en zullen ze er witte of gekleurde lichtjes er in gedaan hebben? Jopie wacht het maar even af, het gaat zo raar vandaag, hij wil maar niets meer vragen.

In de stal is het koud en donker, in plaats van feestelijk versierd. Er is geen kerstboom en er zijn helemaal geen lichtjes, er is geen chocolademelk en ook geen krentebollen of mandarijnen. Is dit eigenlijk wel een feest?

De juf vraagt of ze allemaal op de grond willen gaan zitten. Dan pas zien ze in de hoek juffrouw Maria en haar man Dirk, die zich verkleed hebben als Maria en Jozef. In een echte kribbe, een etensbak voor de koeien, ligt een bergje hooi en daarop ligt Diede-rik, het pasgeboren baby'tje van juffrouw Maria en haar man. Wat is hij nog klein zeg!

De juffrouw gaat het kerstverhaal vertellen. Hoe de echte Maria en Jozef zo heel ver hadden moeten lopen om naar Bethlehem te komen en hoe moe ze toen waren. Dat begrijpen de kinderen nu goed zeg, zij zijn ook moe na zo'n eind lopen! Ze begrijpen nu ook hoe teleurgesteld Maria en Jozef geweest waren toen zij nergens een slaapplaats konden vinden, terwijl Maria haar baby zou krijgen. Ze kijken naar de baby en Jopie vraagt of hij het niet koud zal hebben. In de stal is geen verwarming. (Gelukkig heeft juffrouw Maria een kruikje bij hem gelegd en genoeg doeken om hem heengedaan). De juffrouw vertelt dat het kerstfeest een féést is omdat Jezus, de Zoon van God, als mens werd geboren. Alleen zo kon God de mensen redden. Vandaag vieren ze op deze vreemde manier kerstfeest. Niet omdat de juffrouw de kinderen niet graag zou willen verwennen, maar om eens te bedenken waar het werkelijk om gaat. De geboorte van Jezus is zó belangrijk. Als Jezus nooit als mens, als baby was geboren, dan had het ook nooit goede vrijdag kunnen worden, dan had Jezus nooit kunnen opstaan uit de doden, dan had Hij niet naar de Hemel kunnen gaan, dan had het geen pinksterfeest kunnen zijn en dat zou betekenen dat de Heilige Geest nooit naar ons toe had kunnen komen. De geboorte van Jezus is het begin van de redding van de mensen.

De kinderen vinden het raar dat er helemaal niets te snoepen is maar ze begrijpen dat Maria en Jozef ook helemaal niets hadden voor de herders, toen deze kwamen om de Here Jezus te aanbidden en uit het verhaal van de juffrouw begrijpen ze heel goed dat het bij het kerstfeest niet om het eten of drinken gaat, maar om de geboorte van de Here Jezus.

Als het verhaal uit is zingen ze met elkaar (en het baby'tje huult mee) kerstliederen voor de echte Here Jezus, die nu bij Zijn Vader in de Hemel is en daarna lopen ze terug naar school.

Zo'n bijzonder kerstfeest heeft Jopie nog nooit meegemaakt. Als hij thuis komt, vertelt hij alles aan papa en mama. Die vinden het ook heel prachtig. Ze praten erover dat het eigenlijk zo raar is, dat zij met kerstfeest altijd wel veel snoepen en allerlei lekkere dingen eten, terwijl het voor de echte Maria en Jozef zo heel anders was.

Jopie vindt dat ze thuis deze keer ook eens anders kerstfeest moeten vieren.

Ze bedenken met elkaar dat ze wel het huis zullen versieren om aan de Here te laten zien hoe blij ze zijn dat Hij Zijn Zoon mens heeft laten worden, om ons allemaal te redden, maar dat ze deze keer niets te snoepen in huis zullen halen en niet heel uitgebreid zullen eten, maar juist eenvoudig.

AARDS EN HEMELS

Ineke Clement

In een van de oudste kerken van Drenthe, in Vries, staat een moderne beelden-groep van de hand van beeldend kunstenaar en predikant Ruud Bartlema. (zie foto) Een voorstelling van Jezus' laatste avondmaal met zijn twaalf leerlingen. Eind jaren negentig van de vorige eeuw was ik daar gemeentepredikant en de groep heeft me tot op vandaag altijd geboeid. Die heeft niets van de sfeer die ik me als kind van het Heilig Avondmaal herinner: zeven keer avondmaal achter elkaar in één dienst. Mensen die met ernstige gezichten naar de tafels liepen en dan statig rechtop gingen zitten. Stilte, onderbroken door de plechtige stem van de dominee en verboden voor kinderen. Daar zat je dan, ruim anderhalf uur lang met twee King pepermuntjes waar je zo lang mogelijk op zoog om de tijd zoet te brengen.

In de Avondmaalsgroep in de kerk van Vries is een dergelijke beleving ver te zoeken. De figuren zitten gezellig met elkaar te kletsen, zoals dat bij een maaltijd kan gaan.

Voor mij is het aanleiding om het in dit Kerstnummer van Kerk Onderweg gewoon eens te hebben over eten en drinken en vrolijk zijn. Om tot de conclusie te komen dat deze trits alles te maken heeft met de kerstboodschap van de engel in de kerstnacht: 'Zie ik verkondig u grote blijdschap'

Geen kerstviering zonder eten en drinken

Na mijn periode in Vries werd ik geestelijk verzorger in een psychiatrisch centrum op de Zuid Hollandse eilanden. Elke zondag vierden we avondmaal in een grote kring: patiënten en vrijwilligers, zwervers uit Rotterdam en leden van koren die de dienst muzikaal opluisterden. Ik heb vaak gedacht: zó deed Jezus het ook: met 'een stelletje ongeregeld' aan tafel gaan, zijn leerlingen, maar ook mensen van de straathoeken, hoeren, tollenaars en zondaars.

Als het Kerst werd, dan versierden we de kerkruimte uitbundig en organiseerden we samen met de afdeling activiteitenbegeleiding op alle locaties maaltijden. Sommige mensen zeiden: ja, ze komen alleen als er iets te eten en te drinken valt. Nou én? Zeiden we dan... wat is er mis met een verlangen naar samen eten en drinken en gezelligheid? Een welkome afwisseling van het dagelijks bestaan in een psychiatrisch centrum waar zoveel verdriet is en verwarring. Met al die medicijnen en behandelingen waar men zich aan moet houden. Ja, maar het gaat toch om de kerstboodschap, dat Jezus geboren is? Wordt dat dan niet vergeten? Nee hoor, ook het kerstevangelie werd gelezen en we zongen alle bekende kerstliedjes waar mensen warme herinneringen aan hadden. Zo raakte het verstrengeld: genieten van eten en drinken en van elkaar én de boodschap van een praktijk die het kerst-kind in zijn latere leven waar maakte. Een praktijk die niemand buiten sluit.

Koffiecantate

Wat ik zeggen wil: het is niet allemaal zo plechtstatig als men vaak denkt. Ik maak even een sprongetje naar Johann Sebastian Bach, die prachtige religieuze muziek schreef, vanuit het ernstige geloof dat in zijn dagen een grote rol speelde. Maar kent u ook de koffiecantate? Het was niet allemaal ernst bij Bach. Met humor en vrolijke muziek brengt hij een ode aan het koffiedrinken. (BWV 211) Ook daar heb ik een associatie bij in deze dagen. In de Dorpskerk moeten wij, vanwege corona, het gezamenlijk koffie drinken na de dienst missen. Maar het gaat om meer dan

alleen om de koffie, want die is voertuig voor gezelligheid, voor ontmoeten en elkaar de oprechte vraag stellen: vertel eens, hoe gaat het met je? Dat is precies wat mensen in deze barre tijden missen, hoor je zeggen. Natuurlijk, dat koffiedrinken kan niet worden vergeleken met het sacrament van het Heilig Avondmaal. Tóch noemde een collega predikante de koffie na de dienst 'het sacrament van de koffie'. Wat een vondst, want dat woord verwijst naar de waarde van de gemeenschap onder mensen: aards en tegelijk heilig!

Kersttafel

Je mist dingen het meest als ze niet meer kunnen. Volgens psychologen wordt juist in een crisis de verbondenheid tussen mensen belangrijker en die staat tijdens deze coronatijd behoorlijk onder druk. Er zijn weliswaar kerkdiensten met maximaal 30 personen op afstand van elkaar, maar er is geen echte ontmoeting mogelijk en er blijven ook mensen noodgedwongen thuis die zich kwetsbaar voelen. Tot overmaat van ramp mogen er ook thuis maar een paar mensen ontvangen worden.

Hoe moet dat met Kerst? Je kan wel samen aan tafel, maar niet, zoals bij de beeldengroep in Vries, met twaalf gasten, want daarmee riskeren wij volgens het RIVM een derde coronagolf. Toch kan het ook met een paar mensen in deze tijd... Niet in stilte, maar gezellig pratend met elkaar waardoor we samen aandacht en warmte kunnen ervaren.

Laten we dat dan ook doen: al onze creativiteit inzetten, desnoods een derde Kerstdag invoeren, om niet alleen met familie maar ook met mensen die anders alleen zijn, te eten en te drinken. En vrolijk met het engelenkoor mee te zingen, die, vertelt het Bijbelverhaal, licht aan de hemel bracht met de woorden: "Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft".

Prachtig zoals hier hemel en aarde worden verbonden. En je zal zien dat het tegelijk heel gewoon is en dat het - ook in ons dorp - kan wemelen van engelen in mensengestalte, die waar maken waar het Jezus om ging: dat we niet uit elkaars aandacht vallen...

Zoals u wellicht weet is Hart voor Velsbroek (HvV) een PKN pioniersgroep, waarin verschillende kerken (NGK Wilhelmina-kerk Haarlem, CGK Goede Herderkerk Haarlem en PKN Kruispunt Velsbroek) samen met Geloven in de Stad Haarlem werken aan een nieuwe vorm van kerk zijn.

We willen ons graag inzetten om de inwoners van Velsbroek met elkaar te verbinden en daarmee vanuit ons geloof van betekenis te zijn voor de mensen om ons heen. Wij willen een plek bieden waar mensen zich welkom voelen en waar ze met hun geloofsvragen en zoektocht naar toe kunnen. Allemaal verschillende mensen met hun eigen opvattingen en eigenaardigheden weerspiegelen allemaal iets van Gods grootheid. God heeft mensen zo bijzonder en veelkleurig gemaakt.

Willemien van Berkum van Hart voor Velsbroek

Sinds kort hebben wij een nieuwe enthousiaste pionier, ds. Willemien van Berkum (willemien@hartvoorvelsbroek.nl) (foto). Zij heeft ervaring opgedaan met pionieren bij de pioniersplek Heilig Vuur West in Amsterdam en samen met het kernteam proberen we, ondanks de coronatijd, verschillende activiteiten op te starten dan wel verder uit te bouwen.

Een lopende activiteit, die nu tijdelijk online wordt uitgevoerd, is de “buurtlunch” op elke 1e en 3e zondag van de maand. Een buurtlunch begint altijd om 11.00 uur met een interactief programma. Het gaat erom dat wij elkaar ontmoeten. We zingen of luisteren naar een paar liederen, vaak begeleid door een gitaar of ander instrument. Wij lezen een stukje uit de bijbel en praten met elkaar over een actueel thema. Daarna lunchen we met elkaar, maar dat laatste is natuurlijk op dit moment niet mogelijk. Ik wil u allemaal uitnodigen om eens een keer mee te doen en te ervaren om op een andere manier kerk te zijn.

Op dit moment, in de adventstijd, loopt het “engelenproject” waarin “engelen” anoniem bij iemand in de buurt een attentie aan de deur hangen of iets in de brievenbus doen. Juist in deze tijd van afstand bewaren, is er meer dan voorheen behoefte aan nabijheid, zorg voor elkaar en ruimte voor spontaniteit.

Tenslotte wil ik u uitnodigen om op donderdag 24 december naar het Kruispunt te komen, waar HvV buiten bij zal dragen aan een kerst-kinderactiviteit van 13.00 - 15.00 uur.

Meer info is te vinden op de achterpagina en op onze website www.hartvoorvelsbroek.nl.

Gerard Louwerse
(Kernteamlid Hart voor Velsbroek)

Kerstbestand 1914

Het kerstbestand aan het westelijk front begon in de ijskoude, besneeuwde loopgraven van de Eerste Wereldoorlog. Temidden van de gruwelijke slachtingen tussen de strijdende geallieerde en Duitse legers, ontstond een spontaan staakt-het-vuren op de avond van de 24e december 1914, kerstavond...

Vanuit hun vochtige en koude loopgraven gingen Britse soldaten de donkere kerstnacht in. Het schieten was aanzienlijk minder dan normaal, en vanuit de vijandelijke linies aan de overkant van het niemandsland hoorden zij hoe Duitse soldaten schoorvoetend begonnen met Kerstmis vieren. Ergens in de kilte van de nacht begonnen de Duitsers aan de overkant sigaretten op te steken, werd er geproost en verschenen er kerstslightjes en kaarsjes boven

de loopgraven uit. Plots klonk er gezang, en ademloos hoorden de Britten aan hoe vanuit de Duitse loopgraven het "Stille Nacht" luid en duidelijk weerklonk.

Toen het gezang verstomde, voelden de Britten zich dapper genoeg om op hun beurt een lied in te zetten, dus zongen zij "First Noël". De Duitsers applaudisseerden en reageerden met "Oh Tannenbaum", en het gezang herhaalde zich over en weer.

Al snel klommen de eerste durfals uit hun loopgraven en kropen onder de prikkeldraadversperringen door naar het niemandsland, waar de eerste vijandelijke soldaten elkaar tegenkwamen. Spontaan reikten ze elkaar de hand en wensten elkaar "Gelukkig kerstfeest",

onderwijl schnapps ruilend tegen gin, waarna ze ieder weer snel terugkeerden naar hun eigen stellingen om hun kameraden aan te moedigen.

Het duurde niet lang of langs grote delen van het tientallen kilometers lange front kwamen beide partijen uit hun loopgraven om elkaar in het niemandsland een gelukkig kerstfeest te wensen, er werd samen gegeten en op vele plaatsen zwegen de kanonnen dagenlang. In sommige gevallen duurde het zelfs wekenlang, tot ver in de maand januari van het nieuwe jaar, voordat de oorlogszuchtige legerleiding de soldaten weer zover kreeg om als voorheen op elkaar te gaan schieten...

Margriet van Herk in gesprek met:

Stefan Fokkink

In deze tijd is het mooi om mensen in het licht te zetten. Mensen die betekenisvol werk doen en een inspirerende levenshouding hebben. Ik ga in gesprek met Stefan Fokkink, werkzaam als professionele zorgtuinder in Tuinderij De Ark.

Tuinderij De Ark, gelegen in Bloemendaal, is een combinatie van een zelfoogsttuin, ontmoetingsplek en zorgtuinderij waar op biologische wijze groenten, bloemen en kruiden worden geteeld.

Het is onderdeel van De Arkgemeenschap: een woon- en werkgemeenschap voor mensen met en zonder verstandelijke beperking.

Afgelopen najaar vierde De Ark het 5-jarige jubileum.

Hoe is het begonnen?

Het idee van De Ark kwam van Ans, de overleden vrouw van Stefan. Toen haar werk stopte, is ze gaan onderzoeken wat ze wilde. Ze ging naar Kenya, hier hadden ze als gezin een aantal jaren gewerkt en gewoond en was ze voor een stukje betrokken geraakt bij de opzet van L'Arche Kenya.

Ze vond het een mooie manier van leven. Tijdens een retraite sprak ze de oprichter Jean Vanier en die inspireerde haar om ook een Arkgemeenschap op te richten. Daar werd de kiem gelegd.

Dit was in mei 2013. Omdat het een manier van leven is, wilde Ans graag dat Stefan hier ook bij betrokken zou zijn.

Voorwaarde voor Stefan was dat hij een eigen plek zou hebben. Hij werkte toen al als zorgboer in Badhoevedorp. Er werd gedacht in de richting van een pluktuin. Dit lag in het verlengde van wat hij al deed. Er ontstond een initiatiefgroep, er werd ruimte gezocht. Deze vonden ze in Bloemendaal op landgoed Dennenheuvel (Klooster Euphrasia) De zusters van De Goede Herder gingen weg, het gebouw kwam leeg te staan.

Al was de doelgroep voor deze plek eigenlijk anders (vrouwen in de knel), toch werd het bestuur enthousiast. In Frankrijk werkten de Zusters van De Goede Herder al samen met De Ark.

Zo is het ook hier begonnen.

Hoe verliep de oprichting?

In 2015 werd de praktijk zichtbaar: de tuin werd klaargemaakt, er werden vieringen gehouden, de zorg werd ingevuld. Zo is het langzaam opgebouwd.

Toen waren er alleen nog de dagbestedingen, vieringen in de kapel en bijeenkomsten. Inmiddels is er een woon-groep met 6 mensen en vaste begeleiders. Er wordt naast de andere dagbesteding 2 dagen in de week gewerkt in de tuin. Het project wordt aan alle kanten volwassen.

Had je dit zo voor ogen toen jullie begonnen?

Wat we voor ogen hadden was anders; het oorspronkelijke plan was om er zelf ook te gaan wonen met het gezin. Toen Ans ziek werd en overleed, was dat niet meer aan de orde. Het was belangrijk zelf overeind te blijven. Stefan heeft de tuin altijd heel fijn gevonden, voelt zich er thuis. In die zin is het echt iets van hem geworden. De bewoners zijn een vast onderdeel van de tuin. Je ontmoet elkaar, praat en werkt samen.

Wat geeft je voldoening?

De maatschappij is ontzettend druk, iedereen krijgt veel prikkels. Bij De Ark is ruimte. Mensen die minder prikkels moeten krijgen, kunnen hier goed zijn. Ze kunnen in de tuin alleen of in een groepje werken. Het is een prettige plek. Het met mensen werken vindt Stefan heel fijn. Het sociale aspect vindt hij belangrijk. Samen: op menselijk vlak. Je hebt vrijwilligers, begeleiders, mensen met een beperking, oogstdeelnemers. Ze komen op 1 plek samen en ontmoeten elkaar. Dit gaat op een natuurlijke manier. Dat is een bijzonder mooi aspect. Het 'er mogen zijn'. In De Ark wordt gesproken over wederkerigheid, gelijkwaardigheid. Dat is het meest eigene aan De Ark. De oogstdeelnemers ervaren de benaderbaarheid en kleinschaligheid als fijn. Veel mensen uit de buurt dragen De Ark een warm hart toe.

Hoe zie je de toekomst van De Ark?

De basis is er. Het wonen zouden we willen uitbreiden: een paar Arkhuizen met meer bewoners. We hebben te maken met bestemmingsplannen, nieuwbouw. Daar gaat tijd overheen. Met dat proces gaan we verder. Het mag nog verder groeien.

Doordat De Ark een wereldwijde organisatie is (er zijn Arkgemeenschappen in zo'n 50 landen), is er een duidelijke identiteit. Er zijn mogelijkheden voor uitwisseling, vakanties, bezoeken. Er zijn wekelijkse vieringen (nu via Zoom). Zo blijft ieder elkaar inspireren.

Er zijn de momenten dat je samen stilstaat bij de betekenis van het werk, van het samen leven. Ook internationaal zijn er bijeenkomsten om de koers te bepalen. Hier mag iedereen aan deelnemen: vaste werkers, vrijwilligers, bewoners.

Het werken bij De Ark brengt Stefan veel. Hij is dankbaar voor de gesprekken tijdens de gezamenlijke maaltijden, de rust en het geduld dat je nodig hebt om goed samen te werken, het aandacht geven aan wat belangrijk is. En dat er naast de zorg ruimte is voor de menselijke kant.

Ik bedank Stefan voor het mooie gesprek. Voor mij komt dit dicht bij de bedoeling van het leven. Wonen en werken met respect en liefdevolle aandacht en zorg voor elkaar.

Overdenkingen bij een Kersticoon

Jean-Jacques Suurmond

Met de kersticoon is iets vreemds aan de hand. Bijna niemand kijkt naar het kind.

In het centrum zien we het kind liggen. Vóór de kribbe ligt Maria nog in het kraambed. Van links opzij komen de wijzen uit het oosten aanstiefelen; rechts en midden onder zien we een herder met wat schapen. Linksonder zien we Jozef zitten met de hand onder het hoofd, terwijl rechtsonder twee vrouwen het kind wassen. Niemand let op het kind in het centrum. 'De eenzaamheid gaf hem een voederbak,' zegt de oosterse liturgie.

Maria wendt het gezicht af. Want als Christus in je leven komt, wordt het bestaan er niet gemakkelijker op. Vele christenen zijn vervolgd, en worden dat nog steeds. Je gaat in tegen het harde eigenbelang, de consumptiedrift en angst voor vreemdelingen. Je wordt zelf een vreemdeling, zoals Maria die niet door haar omgeving begrepen werd.

Jozef kijkt topperig voor zich uit. Wat moet ik toch met dit kind dat totaal buiten mij om is geboren? Waarom kan ik dit niet begrijpen? Waar blijf ik als man?

De twee vrouwen die het kind wassen zijn daar druk mee. Ook in de kerk zijn er velen ijverig bezig. Ze preken, ze leggen bezoekjes af, ze vergaderen, ze behartigen de financiën. Maar wordt niet soms het werk belangrijker dan het kind in het centrum?

Alleen de os en de ezel lijken levendig contact te hebben met het kind in de kribbe. Een rund kent zijn eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, zegt de profeet Jesaja, maar Gods volk heeft geen inzicht. In onze tijd van milieubewustzijn worden we misschien meer open voor wat de dieren ons te vertellen hebben.

Ook die ene engel rechtsboven ziet het kind. Hij is vast degene die met Kerst de wereld leidt in de engelenzang:

*Voegt u, volken, in het koor,
Dat weerklinkt de hemel door,
Zingt met algemene stem
Voor het kind van Bethlehem!*

De afbeelding is van de beroemde Russische iconenschilder Rublev, rond 1405 geschilderd en hangt nu in de Kathedraal van de Aankondiging in Moskou.

Visser & Visser

Twee vissers van mensen, de predikanten Paul Visser (Maranathakerk Rotterdam-Zuid) en Rob Visser (protestantse Gemeente Vuren), ontmoeten bekende Nederlanders. Ze gaan in gesprek over geloven, de kerk en de samenleving.

'Geloof geeft enorme kracht'

Geloof in God biedt mensen houvast, juist in een tijd vol onzekerheid. Visser en Visser spreken Mark Rutte in het Torentje over zijn onverwoestbare optimisme, de Bijbel en de kerk.

Tekst: Marusja Aangeenbrug
Foto's: Sjaak Verboom
Uit: Petrus, nr. 12 december 2020

Mark Rutte

Mark Rutte is in 1967 geboren in Den Haag. Hij is sinds 2010 minister-president en minister van Algemene Zaken, op dit moment in het derde kabinet-Rutte. Hij is ook politiek leider van de VVD. Naast zijn werk als premier geeft hij elke week maatschappijleer op een vmbo in Den Haag. Voor zijn politieke loopbaan werkte hij in het bedrijfsleven.

‘Ik blijf een klein mannetje, met een grote baan’

“Met welke bijbelse figuur zou u zichzelf vergelijken?” Rob Visser maakt meteen maar duidelijk dat hij en Paul Visser als dominees bij Rutte aan tafel zitten, en niet voor een gesprek over politiek. Het is een grijze najaarsdag, achter de ramen van het Torentje valt regen in de Hofvijver. De agenda van de premier is overhoop gegoooid vanwege besprekingen over het coronabeleid, maar hij zit er ontspannen bij.

Rutte, geboren en getogen in Den Haag, heeft tijdens zijn jeugd heel wat bijbelverhalen gehoord. “Het verhaal over Simson vond ik spannend. Stoer ook, omdat hij zo sterk was. Maar ik ga mezelf niet vergelijken met bijbelse figuren, hoor. Dat vind ik aanmatigend.”

Vuist op tafel

“En Mozes dan?” oppert Paul Visser. “Dat was ook een leider. Hij wist zich geroepen, hij moest mensen mee zien te krijgen, en hij hield het vol ondanks alle gedoe. Daarvan zie ik ook iets bij u.” Maar Rutte wil zichzelf “absoluut niet” naast Mozes plaatsen. “Ik blijf een klein mannetje. Met een grote baan weliswaar, maar ik kan me hoogstens laten inspireren door zo’n icoon.”

“Mozes was weleens boos op het volk, en ook op God”, memoreert Rob Visser. “Als de coronabesmettingen oplopen, wilt u dan nooit met de vuist op tafel slaan?” Gefrustreerd raken dient nergens toe, vindt Rutte, “net als je vuist naar de hemel ballen en roepen dat het te veel regent”.

Rob Visser: “En die uitspraak dan dat voetbalsupporters ‘hun bek’ moesten houden?” Dat had hij beter anders kunnen ver-

woorden, erkent de premier. “Eén moment van zwakheid en dan flap je er zo iets uit. Niet slim.”

Door zijn werk als minister-president krijgt hij vaak te maken met politieke tegenstand en openbare kritiek. Maar Rutte is niet snel van zijn stuk gebracht. “Ik heb geleerd om als je mensen echt niet begrijpt, niet veroordelend naar hen te kijken maar eerder met verbazing. Zoals de Engelsen zeggen: be puzzled. Wat gebeurt hier nu weer?”

Groter perspectief

Geloof speelde altijd een rol in het hervormde gezin waarin Rutte opgroeide – een warm en open geloof. “Het was licht zonder dat het lichtvoetig werd”, zei hij hierover in de Preek van de Leek die hij ooit hield in de Duinzichtkerk in Den Haag. “Het was niet wettisch en kende weinig ge- en verboden.”

Zijn opa, ouderling in de Badkapel, was diepgelovig, zijn ouders gingen regelmatig naar de kerk, zelf gaat hij sporadisch. “Het mooie van een kerkdienst is dat je daar de context van de eeuwigheid kunt ervaren. Waar je anders enorm bezig kunt zijn met problemen, plaatst het geloof in een God die in een groter perspectief. Dat geeft een enorme kracht.” “Precies,” zegt Paul Visser, “en daarom is het zo belangrijk om kerken open te houden, juist ook in deze tijd.”

Rutte vertelt hoe hij ooit op bezoek was bij de paus. “Hij vroeg me: ‘Bent u gelovig?’ Ik zei: ‘Ja. Maar ik ben protestants opgevoed, dus: witgepleisterde muren, orgelspel, een rechtstreekse verbinding met de Almachtige, en de volledige afwezigheid

van mystiek.' De paus zei: 'Dat mystieke zou ik missen.' Later realiseerde ik me dat mijn antwoord niet helemaal klopte: in protestantse kerken is het mystieke er net zo goed als in de katholieke kerk, alleen ligt het er wat minder dik bovenop."

In de Preek van de Leek omschreef hij zijn eigen geloof als "49 procent twijfel, 51 procent geloof", brengt Rob Visser in herinnering. "Zijn er ook momenten dat dat omdraait?" Rutte schudt vastbesloten zijn hoofd. "Nee. Die 51 procent neemt eerder iets toe dan af."

In diezelfde Preek van de Leek heeft hij het over het lijden en de opstanding van Christus: 'Die staan voor de troost en hoop die alles omvatten wat voor ons van belang is.' "Wat bedoelt u daarmee?" vraagt Paul Visser zich af. Rutte: "Het hele Oude Testament bevat de belofte van de komst van Christus en van

Hij heeft veel meegekregen. "De Bijbel is, net als het humanisme en de Verlichting, voor mij een bron van normen en waarden. Hierdoor ben ik gevormd. Mijn ouders hadden altijd vertrouwen in de toekomst: het komt goed. Van hen heb ik ook geleerd om jezelf niet te serieus te nemen en er voor anderen te zijn. En: om niet neer te kijken op de vuilnisman en niet op te kijken naar de professor."

"U bent in allerlei opzichten een optimistisch mens, " stelt Rob Visser vast. "Mag ik dat samenvatten als: er kan veel fout gaan in het leven, maar uiteindelijk loopt het goed af?" Rutte glimlacht. "Daar ben ik optimistisch over, ja."

Past zijn optimisme – over het leven, over God, over mensen – bij het optimistische geloof van de VVD? zo vraagt Paul Visser

de kruisiging en de wederopstanding. En dan gebéúrt dat ook nog. Daar kan een enorme troost van uitgaan." Paul Visser knikt: "Het doorbreekt de gesloten cirkel van ons bestaan."

Optimistisch

Het geloof kan steun bieden op moeilijke momenten, is de overtuiging van Rutte. In mei dit jaar, midden in de coronacrisis, overleed zijn eigen moeder, 96 jaar oud. "We mochten niet op bezoek in het verpleeghuis, alleen die laatste nacht. Een heel rare tijd." Als je in zo'n periode kunt geloven dat er méér is, dat helpt enorm," zegt hij.

zich af. Rutte denkt van wel: "Ik voel me daar thuis. VVD'ers zijn een beetje zakelijk, maar er is ook oog voor het sociale. En ze kijken vol optimisme vooruit."

Draagvlak

Schuren politieke beslissingen soms niet met zijn innerlijke overtuigingen? Rob Visser zou het zich maar al te goed kunnen voorstellen. "U weet dat er in de kerk veel mensen zijn die zich zorgen maken over vluchtelingen op Lesbos." Speelt Rutte in de politieke besluitvorming niet 'advocaat van de duivel'?

‘De vraag is altijd: hoe behoud je het draagvlak?’

Natuurlijk wringt die situatie, dat realiseert de premier zich goed. “Maar ik kan als politicus niet handelen uit gevoel. Het liefste zou ik tegen iedereen die uit een land komt waar een probleem is, zeggen: kom maar hierheen. En ik zou morgen naar Syrië of Eritrea gaan om mensen op te halen. Maar dan weet ik zeker dat het draagvlak voor de opvang van vluchtelingen heel snel verdwenen is. De vraag in de politiek is altijd: hoe houd je de steun van de samenleving? Bovendien geldt hier: de situatie op Lesbos is beter zichtbaar omdat het binnen Europa is. Maar er is ook ellende in veel andere gebieden in de wereld. Het is niet fair om één land vooraan te zetten. Je moet reëel zijn: wat kun je in Nederland doen, wat in het land zelf en wat in samenwerking met andere landen?”

Grote zee

In een wereld vol onzekerheid en crisis speelt de kerk een belangrijke rol, daarvan is Rutte overtuigd. “Kerken helpen bezinning op gang in de samenleving, mensen kunnen er terecht met levensvragen. En de oproep is altijd: wees er niet alleen voor jezelf, maar ook voor degene naast je. Toen Nederland op slot ging, werd er in een mum van tijd van alles georganiseerd. Dat heeft allemaal grote meerwaarde voor de samenleving.” Hij citeert een regel uit een Bretons vissersgebed, de tekst stond bij John F. Kennedy op het bureau: “O God, de zee is zo groot en mijn bootje is zo klein. Zo voelt het soms. Maar kerken kunnen duiding geven aan die grote zee. Ze laten je voelen: je zit niet alleen in dat kleine bootje, we zitten er samen in. En ze plaatsen gebeurtenissen in de historie: we hebben voor hetere vuren gestaan. Tegen iedereen die actief is in de kerk, of dat nu is als dominee, als vrijwilliger, als diaken of wat dan ook, wil ik zeggen: realiseer je dat de kerk een positieve rol speelt!”

“Zou u nog iets willen meegeven aan de kerk?” vraagt Paul Visser. Rutte onderstreept nog een keer dat hij vindt dat de kerk een belangrijke taak heeft in de samenleving en dat ze die taak ook oppakt. En vergelijken met een bijbelse figuur wil hij zich weliswaar niet, maar als een optimistische profeet spreekt Rutte – ondanks de zichtbare daling van de ledenaantallen – wel zijn hoop uit voor de toekomst van de kerk. Hij stelt vast dat steeds meer mensen zoeken naar zingeving. “Er komt veel op mensen af, ik denk dat meer en meer jonge mensen hun weg zullen vinden. Zij hebben behoefte aan zingeving in de drukte van hun leven, de druk van sociale media, de chaos van internet. Ook in deze turbulente tijd. Ik heb goede hoop.”

Paul Visser

Geboren: 24 januari 1959, Epe.

Gemeenten: Aalburg, Harderwijk, Bergambacht, Den Haag, Amsterdam, Rotterdam-Zuid (Maranathakerk).

Rob Visser

Geboren: 17 december 1951, Den Haag.

Gemeenten: Deil/Enspijk, Holten, Apeldoorn, Amsterdam (stadsdominee, predikant De Binnenwaai, IJburg).

Emeritaat: januari 2018, maar nog actief als predikant in Vuren.

‘Realiseer je welke rol de kerk kan spelen!’

5 tips voor een groene Kerst

Bron: Milieudefensie.nl

Kerstbomen, energieslurpende lampjes, feestelijke kleren, cadeautjes voor de hele familie. En dan nog die kalkoenen. Kerst is gezellig, maar niet best voor het klimaat. Met deze 5 tips ben je lekker groen bezig, zonder gelijk voor vrek te worden uitgemaakt.

1. Maak een kerstgebaar naar de biologische boer

Staat er deze Kerst geen vlees op het menu? Dan ben je al lekker bezig. Want vlees is niet duurzaam. Wil je het helemaal goed doen? Dan eet je niet alleen vegan, maar ook biologisch en uit de eigen streek.

Te veel gedoe? Nee hoor! Samen met biologische boerenwinkel Hofweb hebben wij een 4-gangen kerstmenu voor je samengesteld. Vegan, biologisch én lokaal.

2. Maak van Tweede Kerstdag geen tweede kookdag

Voor veel mensen staat Kerst in het teken van eten. En als chef wil je natuurlijk niet dat je gasten iets tekortkomen. Ga je op Eerste Kerstdag helemaal los in de keuken? Spreek dan af dat alle eters op Tweede Kerstdag hun restjes van de dag ervoor meenemen. Zo heb je meer tijd voor je gasten en voorkom je dat al dat lekkers bij het GFT-afval terechtkomt.

Heb jij andere plannen op Tweede Kerstdag? Zorg er dan voor dat je in de dagen voor kerst al je klikjes op maakt. Dan is er weer genoeg ruimte in de vriezer voor de restjes van kerst.

3. Adopteer een kerstboom

Het is elke januari weer een triest gezicht. Al die mooie kerstbomen, die we samen hebben versierd, liggen afgedankt langs de straat. Klaar voor de verbrandingsoven. Dat kan anders. Adopteer dit jaar eens een biologische kerstboom bij adopteereenkerstboom.nl. In januari wordt hij opgehaald en weer in de aarde gezet. Omdat jouw kerstboom is voorzien van een tag met een uniek nummer kan je volgend jaar jouw eigen boom weer optuigen. En we hebben nog veel meer tips voor een duurzame kerstboom.

4. Recycle die glitterjurk

Kerst is het perfecte feest om je helemaal uit te dossen in een chique jurk of glitterpak. Maar deze mooie kleding is vaak aan de prijzige kant en blijft de rest van het jaar in de kast hangen. Zonde van je geld én niet goed voor moeder Aarde. Want de kledingindustrie is enorm vervuilend en kost veel water.

Gelukkig vind je door heel Nederland tweedehands kledingzaken vol feestelijke jurken en vlinderdassen. Of trek die outfit van vorig jaar nog een keer aan. Want zeg nu zelf, je hoort toch ook niemand klagen dat de kerstman altijd dezelfde outfit draagt?

5. Ga terug naar de essentie

Kerstmis is van oudsher een feest van bezinning en gezellig samenzijn. De laatste jaren is het steeds belangrijker geworden om kerstcadeau's onder de boom te leggen. Geef dit jaar eens een kerstcadeau aan moeder Aarde door niks te kopen. Kom je er echt niet onderuit, of wil je niet bekend staan als de Scrooge in de familie? Knutsel dan zelf iets moois in elkaar, shop tweedehands of doneer aan een goed doel waar jij achter staat. [hint ;)]

KEERST EN CORONA

Gilda Polderman

TOOS KOOPMAN – DE LEEUW (89 jaar)

Eigenlijk is deze coronatijd voor haarzelf ingrijpende dan de oorlog, omdat je nu zo min mogelijk contact dient te hebben met medemensen. Je wordt beperkt in je doen en laten, zoals boodschappen doen en naar de kerk gaan. De twee (volwassen) kleinkinderen komen nu niet langs, omdat ze oma niet in gevaar willen brengen. Ze is aan de ene kant bang om besmet te raken, maar aan de andere kant “als het zo is, dan is het zo”. “Je kunt er wel rekening mee houden, maar ontlopen kan je het niet”. Ze is niet bang voor het einde, dat heeft te maken met haar geloof. Je weet dat je een keer heen moet gaan, en Toos Koopman heeft vertrouwen dat het wel goed komt, na de dood. Maar... het liefst zou ze doorleven, want ze geniet nog volop van het leven!

Kerst wordt anders dan anders. Normaal gesproken zijn ze de hele dag samen met de familie: zichzelf, twee dochters, een schoonzoon en twee kleinkinderen met hun partners. Toos Koopman bakt haar befaamde tulband, en ze zorgt voor enkele cadeautjes. De grote tulband gaat mee naar haar dochters huis, en naast dat ze dáárvan smullen, eten ze ook gezamenlijk een kerstdiner.

Het zal nu waarschijnlijk anders zijn. Ze hoopt dat het kan zoals voorgaande jaren. Maar wie weet kan er zelfs niets, en moet ze alleen thuis blijven. Maar ook dan zal ze het gezellig maken. Ze brengt haar huis altijd in kerstsfeer, met kaarsen, kerststukjes en mooie zelf-geborduurde tafelkleden. Dat zal ze ook deze Kerst doen, hoe het verder ook zal zijn. En hoe dan ook: de tulband wordt gebakken! Het wordt absoluut geen verdrietige dag. Als ze alleen zou zijn, dan zou ze in dankbaarheid terug kijken op al die mooie kerstfeesten uit het verleden. Ze vindt dat we bereid moeten zijn om af en toe iets in te leveren, dan is het maar een keer minder. “Wat mij toebedeeld wordt, is goed. Ook al zou ik alleen thuis moeten zitten, ik kan doen en laten wat ik wil”. “Van de tulband eten”, suggereer ik (Gilda). “Nee, nee”, lacht ze, “die gaat naar m’n dochter in Driehuis, zij willen niet zonder”.

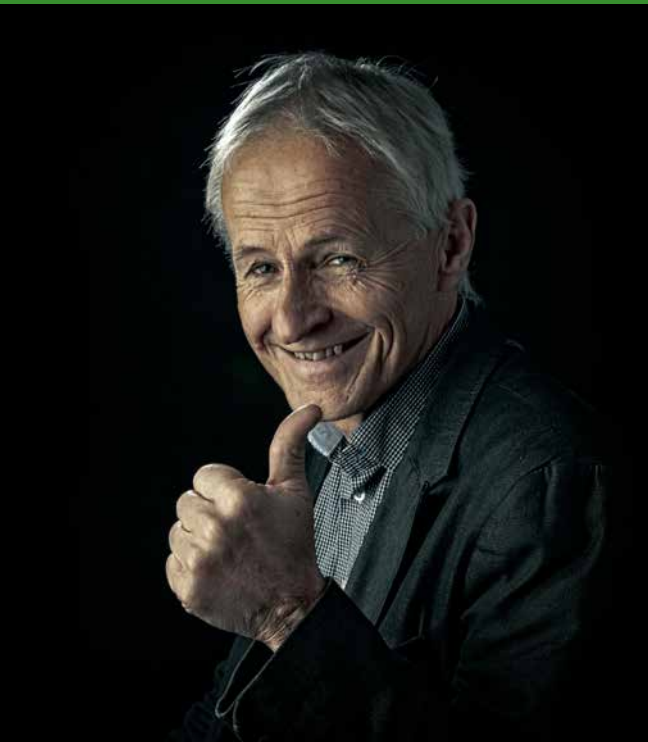
Ze herinnert zich dat ze als kind op de zondagsschool, in een nieuw jurkje, met een kaarsje de kerk door liep. Al lopend zei ze met de andere kinderen het gedichtje op: ‘Laat uw lichtje schijnen, helder in het rond. Laat het vriendelijk stralen, waar je droefheid vond’.

Als je nu maar je licht laat schijnen, dan is het goed. Dat is de opdracht vanuit Kerst. Dat probeert zij op haar eigen manier, door ondanks alles haar huis met Kerst toch gezellig te maken, of door een pannetje soep bij haar zieke buurman te brengen. Je lichtje laten schijnen moet altijd, maar zeker in deze coronatijd.

KEERST EN CORONA

Gilda Polderman

OTTO SONDORP (68 jaar)

Voor hem persoonlijk ziet hij nadelen én voordelen aan de corona-tijd. Hij houdt ervan om mensen te zien en met hen af te spreken, thuis, in een café of waar dan ook. De beperkende maatregelen beletten dat nu. Aan de andere kant noemt hij deze tijd een zegen, omdat het leven rustiger is geworden en het hemzelf rustiger maakt, vanwege de vermindering van contacten. En verder, ook niet onbelangrijk: de lucht is schoner en blauwer door het vrijwel ontbreken van vliegverkeer.

Doordat er zoveel niet kan, heb je meer tijd voor elkaar, en tijd om dingen samen te ondernemen, zo heeft Otto ervaren. Hij en Eveline hebben heel veel gewandeld, nieuwe wandelpaden ontdekt, genoten van de natuur. En alhoewel hij door zijn emeritaat al meer tijd gekregen had, was er nu nog meer gelegenheid om goede boeken te lezen.

Otto vindt het heerlijk dat er tijd en rust is voor al deze activiteiten. Hij concludeert dat voor hem de voordelen opwegen tegen de nadelen.

De kerstdagen zullen er waarschijnlijk niet veel anders uit zien dan voorgaande jaren.

Op kerstavond gaat hij altijd met een buitenkerkelijke huisvriend naar de kerstnachtdienst in Heemstede. Als het kan doen ze dat ook dit jaar.

Alle kinderen plus partners komen in de regel op Tweede Kerstdag bij hen thuis. Ook huisvriend Rob hoort daar al jaren bij. Op het moment van dit gesprek luidt het OMT-advies om met Kerst niet meer dan zes gasten uit te nodigen. Als dat opgevolgd wordt, zouden ze een probleem hebben, omdat zij op zeven mensen komen. Otto en Eveline, en ook de kinderen, houden zich strikt aan de regels, en ze hopen dan ook maar dat er meer mogelijk zal zijn.

Hun kerstboom gaat ieder jaar mee. In december wordt hij uit de tuin gehaald en binnen gezet. Het door Otto daaromheen groeperen van de kerststal met de Bijbelse figuren, is een bijzonder moment, elk jaar weer. "Dit keer moet het wel hoog staan", bedenkt hij, "want anders gaat onze kleinzoon ermee aan de haal!"

De woorden 'verlangen' en 'verwachting' horen wat hem betreft bij de wonderlijke geschiedenis van het kind in de kribbe. Ze dreigen ondergesneeuwd te raken door de commercie die Kerst in de greep probeert te krijgen. Voor Otto zelf is de betekenis van Kerst dit jaar niet anders dan andere jaren, maar dat heeft er wellicht mee te maken dat corona hem niet echt bedrukt. Voor anderen zou het nu meer kunnen spreken. Volgens hem is het licht van Kerst een mooi teken voor de wereld en voor de mensen: dingen kunnen veranderen! "Ik ben altijd al optimistisch, met Kerst word ik nog een beetje optimistischer".

KEKST EN CORONA

Gilda Polderman

TYCHO DOBBER (17 jaar)

Voor Tycho heeft corona zeker invloed op het leven. Allereerst op school: leerlingen en docenten zijn verplicht een mondkapje te dragen in de gangen. Dat kan weer af, zodra ze zitten. Een beetje vreemd, want ook dan is de afstand geen anderhalve meter. De docent heeft schermen op zijn/haar bureau staan. Zodra de docent iets aan een leerling uitlegt en daar dichtbij moet staan, zet hij/zij een mondkapje op en moet de betreffende leerling dat ook doen.

Buiten school om heeft corona ook invloed. "Het is een stuk minder met

vrienden rondhangen en gezellig met elkaar zijn". Tycho houdt zich strikt aan de regels die gesteld zijn. Ook zijn vrienden en andere leeftijdsgenoten houden zich eraan.

Hij heeft een vriendengroep van zes mensen. Ze vinden het leuk om met z'n zessen bij elkaar te zijn, Haarlem in te gaan, naar het strand te gaan, etc. Maar dat kan nu niet meer.

De Kerst zal er anders uitzien dan vorig jaar. Ze waren van plan om net als toen met andere familieleden naar Zuid-Spanje te gaan, naar zijn opa en oma die in de buurt van Malaga wonen. Dat kan nu niet, en dat is natuurlijk erg jammer. Gelukkig hebben ze een alternatief bedacht. Zijn oom en tante komen bij hen op bezoek. Dat hebben ze met Kerst vaker gedaan. En altijd als ze bij elkaar zijn maken ze pub-quiz-vragen voor elkaar. Tycho's oom en tante komen ook nu eten en die avond zullen ze weer de pub-quiz houden. Het thema is dit keer 'de jaren '70'. Ze hebben een wisseltrofee: een lichtgevend kerstboompje. Tycho verheugt zich er enorm op, want het is altijd erg gezellig.

In het verleden ging hij wel naar de kerstnachtdienst met zijn ouders, maar dat gebeurt al langere tijd niet meer. Ook dit jaar zullen ze dit niet doen.

Tycho noemt zichzelf 'agnost'. Hij weet niet of er een hogere macht is. Niets kan dat bewijzen, maar hij houdt het ook niet voor onmogelijk. Hij vindt het wel mooi dat de betekenis van Kerst actueel kan zijn voor christenen: hoop dat het weer licht wordt in deze donkere en angstige coronatijd.

Voor hem betekent Kerst vooral: gezellig samenzijn met familie. Hij ziet er naar uit!

Van de Diaconie

De Diaconie (actief in zowel Santpoort als Velserbroek) zet zich in voor de ondersteuning van onze 'behoefte' medemens in onze eigen kerkgemeente en daarbuiten. Het gaat om de hulp aan statushouders, financiële ondersteuning van de Voedselbank in Velsen en van Stem in de Stad in Haarlem, dat zich richt op daklozen en anderen die aandacht en hulp nodig hebben.

In november hebben de diakenen zich weer ingezet om rondom de 'Dag voor Gewas en Arbeid' goederen en geld in te zamelen ten behoeve van de Voedselbank. Deze actie is dit jaar bijzonder succesvol verlopen; er is niet alleen een grote hoeveelheid diverse levensmiddelen ingezameld maar ook bijna 2.000 euro, waar de Voedselbank Velsen geweldig blij mee was.

Bij deze bijzondere kerstuitgave van ons kerkblad wordt zoals gebruikelijk ook weer de jaarlijkse kerstactie van de Diaconie extra onder de aandacht gebracht bij onze kerkleden. De geldelijke bijdragen zijn deels weer bestemd voor de **Voedselbank in Velsen** en **Stem in de Stad in Haarlem**.

Dit jaar vragen wij uw bijdrage ook voor de volgende twee doelen: **Mercy Ships** gelooft dat medische zorg voor ieder mens beschikbaar moet zijn. Met het grootste ziekenhuisschip ter wereld, vol professionele vrijwilligers (zonder salaris en betalend voor hun eigen inwoning), maken ze, door operaties en trainingen, chirurgische zorg gratis toegankelijk voor de aller-armsten.

Sheltersuits, jassen met aanritsbare slaapzak, worden o.a. gemaakt door statushouders en in sociale werkplaatsen. In Nederland, maar ook op Lesbos, in Calais, Afghanistan, Syrië en zelfs New York, worden de jassen via lokale organisaties uitgedeeld aan daklozen en vluchtelingen. Met uw hulp kan de Stichting Sheltersuit meer warmte en onderdak verspreiden. Meer informatie over deze organisaties vindt u op de volgende websites:

voedselbankvelsen.nl - stemindestad.nl - mercyships.nl - sheltersuit.com/nl

Met uw bijdrage kan de Diaconie het werk van deze instellingen steunen.

Helpt u mee?

U kunt uw giften overmaken naar NL23 INGB 0000 5371 80 t.n.v. 'Diaconie Prot. Gem. Santpoort – Velserbroek' o.v.v. **Kerstactie**. U kunt ook de QR-code scannen en daarmee snel en eenvoudig via iDeal doneren.

De diakenen wensen u gezegende Kerstdagen en een voorspoedig Nieuwjaar!

Namens deze, Jan Bothof, penningmeester

“Het verhaal van de Vijgenboom”

Wim en Wil van der Pijl

Enkele jaren geleden kochten wij een vijgenplant in een pot van ongeveer 80 cm, we keken elkaar aan en zeiden “zou die het doen?”

Thuis gekomen kreeg de plant een mooi plekje in onze kleine tuin en ... hij groeide en groeide, na een paar jaar oogsten wij 1 mooie grote vijg. Helaas in februari het volgende jaar hadden we een paar dagen flinke vorst en bevroor de vijg en er bleef niets van over, wat te doen, alles weg halen of afwachten?

Dat deden we en tot onze verbazing zagen we half april een heel klein groen puntje op de plek van de vijg en wat we niet verwacht hadden, het groeide en groeide en het kleine puntje werd weer een mooie boom, helaas jaren zonder vruchten tot dit voorjaar, we zagen 1 vruchtje en toen nog 1 en nog 1 een waar wonder.

Op de foto's ziet u onze boom, een met nog in blad en een met duidelijk de vijgen helaas niet rijp en eetbaar maar wel een wijze les voor ons allen, hou moed en blijf vertrouwen en hopen dat alles weer goed komt.

De kerkgangers onder ons hebben in het liturgisch bloemstuk op de 1ste Advent 2 vijgentakken kunnen zien van onze boom.

Voor u allen een hartelijke groet en gezegende Feestdagen.

Oplossing bloemencryptogram, pg. 16

1. judaspenning
2. Margriet
3. vergeet mij niet
4. tiengeboden
5. anjer
6. venusschoentje
7. onzeliëvrouwebedstro
8. Jasmijn

9. boterbloem
10. christusdoorn
11. klapproos
12. korenbloem
13. sneeuwkllokje
14. garnalenplant
15. ster van Bethlehem
16. fluitenkruid
17. vlijtig liesje

18. aronskelk
19. papaver
20. kattenstaart
21. leeuwenbek
22. duizendschoon
23. slaapmutsje
24. ridderspoor
25. vingerhoedskruid
26. bloemstuk

Kerst is een daad van verzet.

Marianne Vonkeman

Sta op en zing, zongen de zwarte slaven op de plantages. Stand up and sing, honour to him, our saviour, our king! (eer Hem onze Redder en koning!).

Het was een daad van verzet. De slaven op de plantages van Amerika zongen hun kerstliederen recht in het gezicht van hun meesters. Stand up and sing - HE is our king. Niet neerliggen in een hoekje bij al die onderdrukking, mens blijven, op je voeten staan, ook al word je als een dier behandeld, HIJ is onze Koning!.

Onlangs hoorden we over het slavernijverleden van Rotterdam. Nederland is rijk geworden door Indië dat we leegroofden en de slaven die we op bestelling aanleverden voor de katoenplukkerij. Of zijn we dat alweer vergeten?

Stand up and sing - Kerst is een daad van verzet.

Mijn ziel looft de Heer, machtigen stoot hij van hun troon, zingt Maria 2000 jaar geleden, in een bezet land. Gabriël, de hemelse heraut van God, had haar verteld dat ze een zoon zou krijgen, een zoon die Zoon van de Allerhoogste genoemd zou worden, geboren uit de kracht van God. Het is goed, had Maria gezegd -

moge het gebeuren zoals u voorzegt. Elke geboorte opent de toekomst - het hoeft niet altijd zo te blijven als het is. Kerst is een daad van verzet. Stand up and sing.

Jozef heeft Maria meegenomen op reis, ook al moet ze bevallen. Misschien wil hij haar beschermen tegen de roddels van de buren. Of hij wil haar niet alleen laten nu ze bijna haar kind krijgt. Jozef is later de beschermheilige van de huisgezinnen geworden. Er is een kerk in Amsterdam die Jozef als beschermheilige heeft. Die St. Jozefkerk werd een tijdlang de zogeheten Vluchtkerk. Daar vonden asielzoekers onderdak, tot ze eruit moesten en nu zwervend op verschillende plekken onderdak vinden. Er zijn veel statenlozen bij: mensen die geen officiële nationaliteit hebben, mensen en kinderen waarvan niet duidelijk is bij welk land ze horen. Vroeger was dat niet zo belangrijk, maar de laatste honderd jaar heb je nergens recht op als je geen paspoort hebt. Geen plaats in de herberg. Vol is vol.

Leg je niet neer bij onrecht in ons land, leg je niet neer bij situaties waarin je machteloos bent, leg je er niet bij neer dat wij wonen in een land waar kinderen op straat gezet kunnen worden en de voedselbanken de toeloop niet aankunnen: stand up and sing - honour to our Saviour, honour to our King. Kerst is een daad van verzet - zo kan het zijn, ook hier, bij ons. Zo zouden we het kunnen zingen..

Het is kerstnacht. Herders houden de wacht - roofdieren zijn altijd bij ons en soms in ons. De wijzen zijn op reis zoals wijzen altijd

doen omdat je nooit uitgeleerd bent en de wereld altijd nog groter is dan je denkt. De herbergier is welwillend zoals bijna elke Nederlander het is. Er is wel geen plaats in de herberg, maar nog wel in een stal. Er is wel geen tijd voor het goddelijke in het gewone, je agenda loopt toch al over en je houdt nog net alle ballen in de lucht. Er zijn veel vormen van slavernij en sommige heb je zelf niet eens door. Maar er is nog een hoekje van je bestaan - een uurtje in de kerstnacht, en daar zijn ze welkom, die man en die hoogzwangere vrouw. In een tentenkamp of een vluchtplekje, daar is nog wat ruimte - daar is nog wat tijd, daar is een plekje voor een goddelijk kind dat geboren wil worden in je eigen hart.

Kerst is Góds daad van verzet. Stand up and sing - en de engelen staan op en zingen een hemels lied. Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft.

Misschien ben je een slavendrijver voor jezelf of voor een ander. Misschien ben je verslaafd aan drank, aan bewondering, aan geld, aan de liefde. Misschien zit je gevangen in verdriet,

of opgesloten in een relatie, misschien denk je dat je altijd een loser zult zijn, of heb je nog nooit echt van iemand gehouden, misschien denk je dat de liefde jou altijd voorbij zal gaan of is het donker in je ziel omdat je iemand moet missen van wie je houdt. Of misschien gaat alles goed voor je - en lijdt je omdat het niet goed gaat met anderen.

En waarom zouden wij ons neerleggen bij een wereld waar kinderen in de knel raken, waarom zouden we accepteren dat de natuur verziekt raakt, waarom zouden we ons gek laten maken door regeltjes en agenda's en geldzucht en gezondheidsmanies? Waarom zou de narigheid waar jij mee te maken hebt, alle plezier in jouw leven moeten wegnemen? 'Klaag niet over de tijden want WIJ zijn de tijden,' zo zei de wijze kerkvader Augustinus.

Kerst is Gods daad van verzet. Een Kind is geboren - Immanuel, God met ons, redder en bevrijder. Er is een macht sterker dan alle machtigen, er is een hoop die niet tevergeefs is, het verhaal is nog niet af, er is een God die leeft en dichtbij komt, als een kind in ons midden. Stand up and sing, sta op en zing!

Spiritual

*Ik zal gaan
o met genoeg zal ik gaan
met diepe vreugde en trompetgeschal
ik zal gaan
Als jij roept zal ik gaan
mijn werk mijn eten en mijn handen
zal ik laten staan
als jij roept zal ik gaan
Als jij roept in de morgen
in de middag in de avond
in mijn dromen in mijn waken
als jij roept zal ik gaan
Ik zal gaan
al breken ze mijn benen
al moet ik kreupel gaan
engelen binden dan mijn wagen
vleugels aan
Ik zal gaan*

*© Remco Campert
Uit: Een standbeeld opwinden*

BEN VREMAN

Uw Warme Bakker

Terrasweg 24 Telefoon 023 537 69 78

Openingstijden: GEHELE WEEK geopend

Elke dag zó uit de oven
een grote sortering
KNAPPEND VERS BROOD
en als vanouds **HEERLIJK GEBAK**

DONKEN

Liftadvies

R.J.H.(Roel) Donken
Mobiel: 06 - 53 56 60 72

Donken Liftadvies B.V.

Kleine Zonnedaauw 6
1991 HS Velsersbroek
tel: +31(0)23 - 549 31 45
fax: +31 (0)23 - 549 31 51

- ✓ Inspecties
- ✓ Meerdere prognoses
- ✓ Offerte beoordeling
- ✓ Bestekken
- ✓ Directievoering
- ✓ Opleveringen

info@donkenliftadvies.nl _ www.donkenliftadvies.nl
Uw adviseur voor: liftinstallaties • roltrappen • rolpaden • gevelonderhoud

De levenskunst van afscheid nemen

Alice Loeters

Persoonlijke uitvaartzorg

Voor een persoonlijke en respectvolle
begrafenis of crematie
Ook wilsbeschikking en nazorg

Dag en nacht bereikbaar: 0255-517452
Bezoek ook onze website www.aliceloeters.nl

ChristenUnie

Geef geloof een stem

De ChristenUnie is ook in de IJmond (o.a. Velsen en Heemskerk) actief.
In Velsen heeft de CU al jaren een zetel in de Gemeenteraad.

Bent u geïnteresseerd in het werk van de CU in Velsen dan vindt u informatie op <https://ijmond.christenunie.nl>

Uiteraard verwelkomen wij u graag als lid van de ChristenUnie. En actief worden binnen de Fractie danwel het Bestuur is zeker mogelijk.

Neem gerust contact met ons op.

Reijer Kooij (voorzitter Bestuur)

M 0630327770

Philip Out
Register Makelaar-Taxateur
M: +31-(0)6-39545320
E: info@supermakelaar.nl
W: www.supermakelaar.nl

LUVU

Ruud Kerkhoff

Uitvaartzorg

**Dag & Nacht
Bereikbaar
023 - 5 371 375**

- Persoonlijke uitvaartbegeleiding
- Voor elk budget
- Voor alle gezindten
- Uitvaartverzekeringen
- Wilsbeschikking
- Voor iedereen, ongeacht
waar u verzekerd bent

**Jan Gijzenkade 75
2025 BC Haarlem
www.luvu.nl**

Samen naar een waardig afscheid.

Saskia M.E. van het Schip

natuurgeneeskundig fytotherapeut

Je wilt je beter gaan voelen?
Dat kan, op eigen kracht, met hulp van
kruiden! Voor jong en oud.
<https://www.krachtmetkruiden.nl>
Voor inzicht in het waarom van je klachten.
Voor meer grip op je gezondheid.
Neem contact op voor het (gratis)
kennismakingsgesprek: 06-120 49 774

J. van Alten Uurwerkreparaties
Schoener 87, 1991 XB Velsersbroek
Tel. 023 - 538 10 74
www.uurwerkreparaties.nl

*In de gemeente Velsen wordt
uw klok gratis opgehaald
en na reparatie weer thuisbezorgd!*

Ontdek het leven!

Fijne warme opvang vanuit Gods liefde
Peuteropvang van 2-4 jaar van 8:30 - 13:50
Bso van 4 - 12 jaar voor- en naschool.
Basisschool Het Anker
Grote Buitendijk 48, Velsersbroek
www.dekleinereiziger.nl

Team Patty Duijn

Begeleiding bij leven en afscheid

- Specialisten in luisteren en vertalen van wensen
- Passie voor kwaliteit bij leven en afscheid
- Experts in gespreksvoering terminale situaties
- Begeleiding met oog voor detail en eigenheid
- Dichtbij wanneer nodig, op afstand als het kan
- 24/7 bereikbaar voor u

06 300 93 482 | info@pattyduijn.nl | www.pattyduijn.nl

VAN WAALWIJK VAN DOORN

Makelaars - Taxateurs

Hagelingerweg 59, 2071 CA **Santpoort Noord**
023-539 45 45, info@wado.nl

U kunt bij ons terecht voor een vrijblijvend advies
en gratis waardebepaling van uw woning

www.wado.nl

Verbouwing ♦ Uitbouw ♦ Onderhoud
Dakopbouw ♦ Meerpuntsluiting
Inbraakpreventie

J.J. Kat Timmerwerken,
tel. 06 46 26 10 45, Velserbroek

BOUDESTEIJN B.V.

- * INTERNATIONALE VERHUIZINGEN
- * OVERZEEVERPAKKINGEN
- * VERWARMDE INBOEDEL OPSLAG
- * HORIZ. HEFBARE CONTAINERS
- “DOE-HET-ZELF” VERHUIZEN

SANTPOORT-NOORD
023 538 24 42

VERHUIZERS

Pletting Consultancy

Als het om mensen gaat

Uw adres voor:

- **Administraties (zzp en particulier)**
- **Belastingzaken en -advies**
- **Training & Educatie**

JT Cremerlaan 76, 2071 SP Santpoort ; tel.: 023 5375747 of 06-36515458

www.pletting-consultancy.nl Aangesloten bij het CRKBO

K. BOOT

SCHILDERWERKEN

- Buiten- en binnen schilderwerk
- Sauswerk
- Spuitwerken
- Renovatie

TEL: 023-5384336 | SANTPOORT-NOORD | GSM: 06-25278608

Uitvaartcentrum IJmuiden: Vertrouwd dichtbij

Uitvaartverzorging IJmond
Partner van DELA

Waalstraat 101, 0251 - 25 20 94,
www.ijmonduitvaart.nl

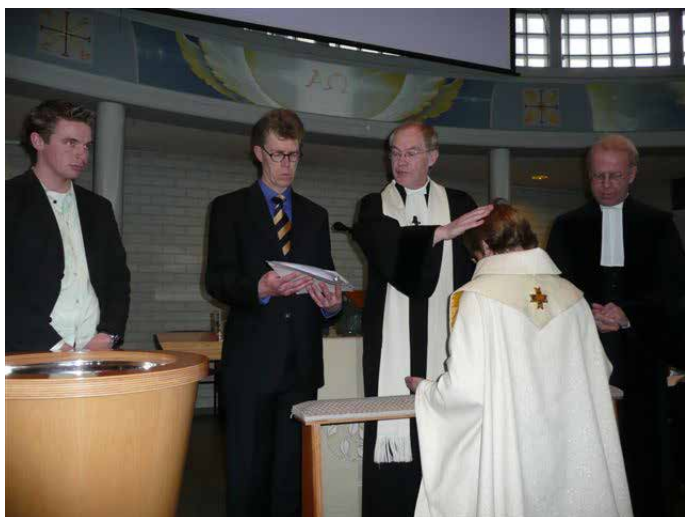
Informatie over de diensten rond de Kerst vindt u in het magazine.

Lief en leed

We feliciteren Willemien van Berkum, pionier bij Hart voor Velserbroek en haar partner Alexander met de geboorte van hun zoon Timéo, die op 24 november geboren werd!

Komen en gaan

En dan is het zover. Een tijd van komen en een tijd van gaan. Op 4 januari 2009 trad ik in, op 3 januari precies 12 jaar later ga ik

weg, inmiddels flink wat grijzer geworden. Het is de zondag van Epifanie: de dag dat we vieren dat er iets van God te merken is, hier op aarde, in Jezus en in de kerk die Hem handen en voeten geeft. De kerk van Christus die in alle tijden steeds weer andere vormen heeft en steeds weer andere handen en voeten. Ik ga in het vertrouwen dat mijn komen in Amersfoort een nieuwe weg zal zijn, met nieuwe gaven en opgaven. Ik ga in het vertrouwen dat mijn gaan een nieuw komen voor het Kruispunt zal inluiden, van een andere voorganger die de gemeente op zijn/haar manier weer zal ondersteunen. Ik ga met grote dankbaarheid voor het geloof, de hoop en de liefde die wij samen mochten vieren door de jaren heen. Dank, dank, dank!

Van harte wens ik u allen Gods zegen in het nieuwe jaar, met een hartelijke groet,

Marianne Vonkeman

KERSTNUMMER 2020

1 voor uzelf en 1 om weg te geven!

U krijgt dit keer niet alleen een extra dik nummer van ons kerkblad, maar ook nog eens 2 exemplaren. Zodat u er 1 kunt weggeven. En achter in de kerk zijn nog meer exemplaren te vinden om weg te geven.

Op dit inlegvel staat het kerkelijke nieuws, dat wordt alleen aan abonnees verspreid. Alle bezorgers, hartelijk dank weer voor uw medewerking,

De redactie

Kerkdiensten

Door de recente lockdownmaatregelen is het mogelijk dat er kerkdiensten en ook activiteiten rond de kerst niet door kunnen gaan, of alleen on-line zijn. Via de website en e-mail houden we u op de hoogte. U kunt ook een kerkenraadslid bellen.

Afscheid van Marianne

Na 12 jaar neemt Marianne afscheid van de wijkgemeente Velserbroek, en daarmee ook van onze gemeente Santpoort/Velserbroek. Wat heeft ze veel betekend in deze jaren. Ze heeft zich met hart en ziel ingezet voor het welzijn van de gemeente, de gemeenteleden, maar ook voor mensen daarbuiten. Ik was onder de indruk van haar energie, haar ideeën en plannen, haar daadkracht. En haar kennis en doorleefde spiritualiteit droegen bij aan de vorming van de gemeenteleden. Verder zag ik bij Marianne een open hart voor hen die aan de rand van de samenleving verkeerden. Ze was begaan met mensen dichtbij of veraf die achtergesteld waren om wat voor reden dan ook, geen kansen hadden, moesten vluchten voor armoede of geweld.

Al haar kwaliteiten heeft ze ingezet ten dienste van de kerk van Jezus Christus, en ter plekke in Velserbroek. Hartelijk dank, Marianne!! Het ga je goed, samen met Jean-Jacques, in jullie nieuwe woonplaats, in jullie nieuwe leven.

Ik ben gevraagd om als consulent het beroepsproces in Velserbroek te begeleiden en daarin zo nodig te adviseren. Daarvoor zal ik vast, naast bijeenkomsten van de beroepscommissie, ook af en toe aanwezig zijn op vergaderingen van de wijkkerkenraad. Zo kan ik bijna als vanzelf deze wijkgemeente beter leren kennen.

Ik wens alle Velsbroekse gemeenteleden sterkte bij het afscheid van Marianne en straks in de vacante periode.

Bijbelgespreksgroep

In januari wil ik starten met een Bijbelgespreksgroep rond het boek Ester. Een fascinerende vrouw, sterk, moedig, doortastend en wijs, die de joodse gemeenschap redde uit de macht van Haman. Het is een oud verhaal dat zich afspeelt in Perzië (waar nu zo'n beetje het huidige Iran ligt). Veel opvallende bijzonderheden bevat de tekst. Bijvoorbeeld dat het woord 'God' er niet in voor komt. De thematiek is van alle tijden. Ook nu nog zijn er 'hamannen', mensen die dreigen weerlozen en kwetsbaren onder de voet te lopen. En gelukkig zijn er 'esters' die daartegen durven opstaan. Zo kunnen we de Bijbeltekst zeggingskracht laten geven aan ons eigen leven. Het roept vragen op als: Hoe gaan wij om met onrecht? Waardoor laten wij onze houding bepalen? Zijn wij moedig? Of kijken we weg?

Vier ochtenden in januari en februari zou ik bij elkaar willen komen. Doet u mee?! Als er te veel aanmeldingen zijn om het corona-proof te doen, splits ik de groep. Natuurlijk zijn ook Velsbroekers meer dan welkom. Laat uw belangstelling weten via gildapolderman@planet.nl of telefonisch (023- 5834656).

Meldt u zich aan vóór het einde van het jaar, dan doe ik daarna aan de deelnemers voorstellen voor data. We komen vast tot tijdstippen waarop iedereen kan.

Tot slot wil ik u en jullie allemaal een hoopvolle Advent en een vreugdevol Kerstfeest toewensen!

Met een hartelijke groet, ds. Gilda Polderman

In memoriam Gré den Heijer-Sperling

15-11-1934 - 24-11-2020

Gré den Heijer is 24 november in alle rust heengegaan. Zij was jarenlang actief bij het organiseren van de ouderenmiddagen in het Kruispunt. Op latere leeftijd gaf zij aan dat ze graag gedoopt wilde worden, dit gebeurde twee jaar geleden in Het Kruispunt. Hier voelde zij zich helemaal thuis.

Vorig jaar kon zij niet meer zelfstandig wonen en is zij verhuisd naar de Moerberg in IJmuiden. Daar is zij overleden. Gré laat één zoon, drie dochters en drie kleinkinderen achter.

Gré Riedijk

In Memoriam Bastiani Janny De Ligt - De Bokx

Sjany werd geboren in Sittard, maar op haar zesde verhuisde het gezin naar Zierikzee. Zij was de oudste en moest daarom naar de huishoudschool. Maar daar voelde ze weinig voor. Tot haar grote genoegen kwam ze bij de Belastingdienst te werken, een plek waar ze zich verder kon ontwikkelen. Een zus van Mari de Ligt werkte daar ook. Zij bracht de twee met elkaar in contact. Na vijf jaar verkeering trouwden ze, en gingen ze wonen in IJmuiden.

Tot hun beider verdriet kwamen er geen kinderen. Maar troost, afleiding en voldoening vond zij in haar administratieve baan op de Muziekschool. Later werd zij als vrijwilligster gastvrouw in het Elisabeth Gasthuis. Ze werd er zeer gewaardeerd, en ontving na 25 jaar een prachtig beeldje: 'Het Rozenwonder', van Elisabeth van Thuringen met in haar rok de rozen die moesten verhullen dat ze onderweg was met voedsel voor de armen.

Sjany leek wel een beetje op deze Elisabeth. Ze had een warm hart voor haar medemensen, ze zette zich in voor anderen, ze was zorgzaam, aandachtig, geïnteresseerd en liefdevol.

Zij en Mari waren 67 jaar getrouwd. Een lang leven hebben ze mogen delen en veel hebben ze samen meegemaakt. De afgelopen jaren ging haar geest achteruit en moest hij steeds meer voor haar zorgen. Dat deed hij met liefde. Maar op het laatst werd het teveel en te zwaar. Het leek erop dat Sjany zou moeten verhuizen naar een verpleeghuis in IJmuiden. Gelukkig is hen beiden dat bespaard gebleven. Dichtbij haar geliefde man kon zij haar leven op 18 november in vrede overgeven. In de handen van haar Herder die haar, zo geloven we, meegevoerd heeft naar 'groene weiden en vredig water'. Zij was 92 jaar.

Nagekomen bericht

Op 14 december is de heer De Ligt zelf overleden. Op 21 december om 15.15 uur is de uitvaartdienst in de aula op Westerveld.

Gilda Polderman

Marianne Vonkeman gaat met pensioen (emeritaat).

Binnenkort gaat Marianne genieten van haar pensioen of zoals dat bij predikanten met een mooi woord genoemd wordt: emeritaat. Haar afscheidsdienst zal worden gehouden op zondag 3 januari 2021. Helaas zullen dan nog steeds vanwege corona beperkingen gelden. Dat betekent dat we niet allemaal bij de dienst aanwezig kunnen zijn, maar we willen Marianne niet laten vertrekken zonder haar een cadeau mee te geven. Ze gaat met haar man, Jean-Jacques Suurmond, in Amersfoort wonen, waar ze ondertussen al naar toe verhuisd is.

Een blijvende herinnering aan onze gemeente voor in hun nieuwe woning zou mooi zijn en daarom hebben we besloten om geld in te zamelen om een cadeau aan te kunnen schaffen.

Indien u geld wilt overmaken voor dit cadeau kunt u dat op de volgende manier doen:

Rekening: NL46 INGB 0000558591 t.n.v. Prot. Gem. Santpoort & Velsbroek

Onder vermelding van : Afscheid Marianne.

Aanstelling ambulant predikant voor Het Kruispunt.

Elders in dit kerkblad staat wellicht nog het verhaaltje dat we als wijkerkenraad zoekende zijn naar een ambulant predikant. De ontwikkelingen gaan snel, want nu kan ik u berichten dat we met ingang van januari a.s. via de Protestantse Kerk Nederland te Utrecht een ambulant predikant hebben aangesteld. Een ambulant predikant is iemand die voor tijdelijk naar een andere kerkelijke gemeente gaat als de eigen predikant vertrokken is en er nog geen vaste opvolger is.

Samen met Santpoort hebben we besloten om voor 12 uur per week ds. Johan Willem (Joep) van den Berg aan te stellen. Hij komt uit Voorhout en is geboren op 22 juli 1959 te Haarlem en heeft vele jaren in IJmuiden gewoond. Op zaterdag 28 november 2020 hebben we met een kleine delegatie van onze wijkerkenraad kennisgemaakt met Joep en het klikte meteen. Op maandagavond 30 november is er tijdens een gezamenlijke vergadering van Santpoort / Velsbroek besloten om tot aanstelling over te gaan.

Ds. Van den Berg zal in een volgend kerkblad zelf iets over zijn achtergronden schrijven.

Adriaan Rensen (scriba)

Lieve mensen,

Het steunt ons dat we zoveel warme aandacht van de kerk krijgen, bloemen, kaarten en nog veel meer. Hartelijk dank daarvoor. De pijn is gelukkig wat minder, maar de behandelingen blijven doorgaan en daar komen toch steeds weer nieuwe onderzoeken bij omdat de bijwerkingen ook niet uitblijven. Begin januari gaat de VU verder hart- en longonderzoek doen.

Ik wandel elke dag om de conditie op peil te houden en te genieten van de prachtige omgeving waarin we wonen.

Met warme groet,

Foka Oosterhuis

Bedankt

We waren bijzonder verrast door de schitterende bos bloemen die we ontvingen ter gelegenheid van mijn 80e verjaardag en voor ons 55 jarig huwelijk.

Hartelijk dank hiervoor.

Teun en Wil Zondag

Beste mensen,

Wij willen iedereen langs deze weg bedanken voor de lieve berichten, welke wij ontvingen na onze operaties.

Ook werden wij verrast met de bloemengroet op de eerste adventszondag, waarvoor dank!

Voor iedereen is 2020 een gedenkwaardig jaar wegens de Coronapandemie, maar voor ons ook nog eens een spannend jaar wegens deze operaties.

Wij zijn blij dat deze achter de rug zijn en dankbaar dat ze ook zijn geslaagd.

Met vriendelijke groet,

Marianne en Ton Zaai

De gezamenlijke kerkenraden hebben op 30 november vergaderd

Voor het eerst zijn we als kerkenraden van Velsbroek en Santpoort weer bij elkaar gekomen. Op 5 oktober deden we dat nog in verschillende ruimtes in de Dorpskerk, dit keer zaten we met elkaar in een grote kring in de kerkzaal van de Dorpskerk.

We vinden het belangrijk dat we elkaar zien en spreken, ook al is de 1,5 meter daarvoor niet bevorderlijk. Hetzelfde geldt overigens voor de kerkzaal met zijn 'fantastische' akoestiek. Maar met twee microfoons wilde het toch aardig lukken.

Het is de bedoeling dat we volgend jaar 4 x op deze manier gezamenlijk vergaderen, naast 4 x als wijkkerkenraden afzonderlijk. Zo groeien we op bestuurlijk niveau ook steeds meer naar elkaar toe.

Na een kennismakingsronde, kwam allereerst de invulling van de predikantsvacature in Velsbroek aan de orde. Daar bleken we elkaar al snel te vinden: de beroepingscommissie in Velsbroek gaat op zoek naar:

- een predikant voor een 70% dienstverband, net als Marianne nu,
- voor een tijdelijke aanstelling voor 4 of 5 jaar,
- met als werkterrein de wijk Velsbroek, maar met aandacht voor gezamenlijke activiteiten.

In ieder geval zal Joyce Schipper namens de wijk Santpoort in de beroepingscommissie komen, wellicht nog een 2e Santpoorter.

Ook de vervolgoedracht voor de beleidscommissie gaf weinig aanleiding voor discussie:

- de commissie wordt verzocht de praktische voorbereidingen te doen voor de overgang naar één gemeente met formeel één kerkenraad. Minimaal de komende 5 jaar blijven we nog wel samenkomen in de vertrouwde gebouwen van het Kruispunt en de Dorpskerk.
- de 2e opdracht is het verder onderzoeken van de gebruiksmogelijkheden van onze gebouwen, met als focus de Dorpskerk, omdat daar de grootste kansen worden voorzien.

Standaard agendapunten in het najaar voor de Algemene Kerkenraad, die 'verscholen' gelijktijdig met de wijkkerkenraden bijeenkwam, werden vervolgens besproken en geaccordeerd:

- de begrotingen van de Diaconie en de Kerk (elders leest u hier meer over)
- het collecterooster, vergaderrooster en kerkbladverschijningsrooster. Voor wat betreft het preekrooster houden we er rekening mee dat de drie geplande gezamenlijke diensten in de 1e helft van 2021 nog niet door kunnen gaan.

Zo waren we na ruim 2 uur weer klaar. Henk Reefhuis, die als AK-voorzitter de vergadering had geleid, las als afsluiting lied 803 met o.a.: 'Uit Oer is hij getogen, aartsvader Abraham, om voortaan te geloven in 't land van Kanaän, om voortaan als een blinde te zien een donker licht, om voortaan helderziende te zijn op God gericht'.

a.i. scribe van de AK, Gerrit Out

Kerkebalans 2021: 'Geef vandaag voor de kerk van morgen'!

Het is bijna weer zover: de traditionele financiële actie in januari voor uw en onze kerk. Aan u wordt weer gevraagd om uw betrokkenheid financieel te vertalen. Ook in 2021 is uw bijdrage nodig om onze kosten te kunnen dekken. Al jaren leven we op de pof, omdat de opbrengst van ons vermogen nogal fluctueert. Maar één ding is zeker, dat vermogen neemt langzamerhand af. **Mogen we weer op u rekenen?**

En, we durven het bijna niet te vragen, als u gewend bent al meerdere jaren hetzelfde bedrag te geven, zou u dan willen overwegen om het in 2021 te verhogen? We zijn blij met alle bijdragen, groot en klein, laat dat vooral voorop staan. Dit jaar zullen we naar verwachting circa €120.000 aan vrijwillige bijdragen ontvangen, een prachtig bedrag. Maar al wel bijna €15.000 minder dan drie jaar geleden. En voor volgend jaar voorzien we een verdere afname naar €110.000.

Als motto hebben we dit jaar het landelijke thema gekozen: 'Geef vandaag voor de kerk van morgen'!

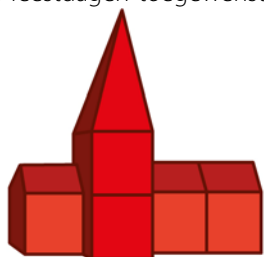
Een mooie slogan, want daar gaat het om. We kijken vooruit, als straks corona achter ons ligt en kerkelijke activiteiten weer volop kunnen. In Velsbroek gaan we op zoek naar een nieuwe predikant en onze beide gebouwen blijven we onderhouden. In de Dorpskerk willen we het ook mogelijk maken om kerkdiensten live uit te zenden. Langzamerhand groeien de beide wijken organisatorisch naar elkaar toe en zullen we steeds meer samen gaan doen. 'Samen staan we sterker', dat was ook het motto van het beleidsrapport.

We hopen dat u ook wilt bijdragen. In januari ontvangt u weer de gebruikelijke envelop in de brievenbus. Of, wat waarschijnlijker is, krijgt u een e-mail met alle informatie en een elektronisch formulier om uw toezegging op in te vullen. Inmiddels al voor ruim 60% van alle adressen. Als wij uw emailadres nog niet weten, en u wilt de informatie via het internet ontvangen, laat ons dan alstublieft uw emailadres weten via een email aan kerkburo@pg-spvb.nl. Groot voordeel is ook dat onze vrijwilligers in coronatijd dan minder op stap hoeven. Namens het College van kerkrentmeesters goede feestdagen toegewenst en tot in januari!

Met vriendelijke
groet, Gerrit Out,
tel 0629-047097,
cvkvoorzitter@pg-spvb.nl

2021

Actie
Kerkebalans

Bericht vanuit de wijkkerkenraad Santpoort

In de vergadering van de WK Santpoort op maandag 23 november konden we weer live aanwezig zijn. Er kwamen diverse zaken aan de orde. Een belangrijke beslissing die genomen werd, was de keuze die de WK unaniem maakte voor scenario 2, zoals dat is aangegeven in de rapportage van de Beleidscommissie, met betrekking tot de pastorale bezetting na het vertrek van ds. Marianne Vonkeman per 1 januari 2021. Bij dit scenario wordt er door de WK Velsbroek een tijdelijke predikant beroepen voor 0,7 fte tot begin 2026, wanneer ds. Gilda Polderman met emeritaat zal gaan. Hierna wordt voor Santpoort en Velsbroek samen één full time predikant beroepen.

In de dienst van 6 december gaan we weer het Heilig Avondmaal vieren. Dat doen we deze keer in de kerkzaal. We keken ook vooruit naar het preekrooster voor 2021. We zijn van mening dat het in de nog voortdurende coronatijd niet haalbaar zal zijn om gezamenlijke diensten te organiseren. Daarom stelt de WK Santpoort voor om tot de zomer van 2021 deze diensten niet door te laten gaan; er zullen in beide wijkgemeenten 'gewone' diensten gehouden worden.

We hebben ons beraden over de kerstvieringen in dit coronajaar. We hebben besloten om dit jaar de kerstnachtdienst niet door te laten gaan. In plaats daarvan zal de Dorpskerk van 21.00 tot 23.00 uur geopend zijn voor bezoekers om in alle rust van de kerst sfeer te genieten en een kaarsje aan te steken. Bij de dienst op de Eerste Kerstdag zullen misschien meer dan 30 mensen aanwezig willen zijn. Wij zullen van tevoren lijsten klaar leggen in de Dorpskerk waarop de gemeenteleden zich kunnen inschrijven. Bij meer dan dertig aanmeldingen zal er een tweede ochtenddienst gehouden worden. De leiding van de kindernevendiensten heeft besloten dat het kinderkerstfeest dit jaar helaas niet door kan gaan. Er zijn altijd zoveel kinderen en hun (groot)ouders aanwezig, dat we ver boven het toegestane aantal aanwezigen uit zouden komen.

We besloten om de verklaring zoals die door ds. De Reuver namens de PKN onlangs is uitgesproken en die landelijk veel reacties opgeroepen heeft, op een volgende WK-vergadering aan de orde te stellen.

Els Kamerbeek, scriba Santpoort

Begrotingen 2021 van Kerk en Diaconie

De Algemene Kerkenraad heeft de begrotingen 2021 van de Kerk en van de Diaconie voorlopig vastgesteld. Deze stukken zijn via e-mail voor de leden ter inzage te verkrijgen bij de penningmeester van de Kerk, Hans van Alten

(cvkpenningmeester@pg-spvb.nl

of 023 5381074) respectievelijk de Diaconie, Jan Bothof

(diaconie-penningmeester@pg-spvb.nl of 06 49413571).

U heeft de gelegenheid tot 1 januari om uw oordeel over deze begrotingen te geven. Daarna zullen deze definitief worden vastgesteld.

Na een aantal keren online te hebben vergaderd, wilden we elkaar nu wel weer eens in het echt zien. Voor wie het mogelijk was kwamen we bij elkaar in de kerkzaal van het Kruispunt op 9 november jl. We wilden aanvankelijk spreken met een kandidaat ambulant predikant voor de periode vanaf 1 januari a.s., maar het liep anders. De kandidaat gaf te weinig zekerheid over het feit of ze beschikbaar was per genoemde datum en de kerkenraad vond het belangrijk dat we niet te lang in onzekerheid zouden verkeren. Via de landelijk PKN (Utrecht) hebben we opnieuw gevraagd om een kandidaat die op korte termijn beschikbaar is voor het meest noodzakelijke werk in onze gemeente voor de tijdsduur waarin we zoeken naar een vaste predikant. Dat laatste gaat waarschijnlijk ongeveer een jaar duren.

Ondertussen zijn we in gesprek met een nieuwe kandidaat. De beroepingscommissie voor dit belangrijke werk is samengesteld en de wijkkerkenraad gaat akkoord met de samenstelling. Verdere afstemming vindt plaats met Santpoort in een gezamenlijke vergadering eind november. Er hebben zich twee personen aangemeld die bereid zijn het ambt van ouderling op zich te nemen. Aankondiging in de kerk zal geschieden volgens de

regels en als het goed is, volgt de bevestiging in december.

Er is een verzoek ingediend voor een doopdienst halverwege het komende jaar en dat is juist in de periode dat we niet beschikken over een eigen predikant. Ondertussen heeft al afstemming plaatsgevonden met Tjalling Huisman, die in die dienst voor zal gaan.

De diverse taakvelden, zoals diaconie, pastoraal beraad, beheercommissie en andere worden doorgenomen, maar vanwege corona staan veel activiteiten op een laag pitje.

De kerstperiode komt er aan en helaas zal die ook anders ingevuld gaan worden dan zoals we gewend zijn. Er wordt over nagedacht om een inloophmoment te organiseren gedurende een aantal uren en dat dan voor iedereen uit het dorp, omdat er ook al geen kerstsamenzang op het plein is. Er kan dan een kaarsje worden aangestoken. Lezingen worden vooraf opgenomen en via de beamer gepresenteerd. Meer hierover leest u in dit kerkblad.

Verder namen we al een beetje afscheid van Marianne, omdat dit haar laatste "gewone" vergadering was met de wijkkerkenraad in Het Kruispunt. Een officieel afscheid volgt op 3 januari 2021 in een speciale dienst.

Adriaan Rensen (scriba)

Bloemengroet

20 december Marja Cornelissen
27 december Henriëtte Bronstring
3 januari Gré Riedijk
10 januari Wim Meijles
17 januari Joke de Jong

Autorijdsdienst

Zuid (coördinator dhr. J. Morren)	023-5384366
20 december mw. S. Meulenbelt	06-20247493
24 december mw. Hurkmans	023-5371086
25 december dhr. E. van der Kooij	06-15890135
27 december dhr. J. Morren	023-5384366
3 januari mw. S. Meulenbelt	06-20247493
10 januari dhr. E. van der Kooij	06-15890135
Noord (coördinator dhr. J. Bothof)	06-49413571
20 december dhr. H. Boot	023-5384336
24 december mw. C. van Woensel	023-5381515
25 december mw. S. van der Kaaij	023-5375358
27 december dhr. H. Wispelwey	023-5376676
3 januari dhr. H. Boot	023-5384336
10 januari dhr. J. Bothof	06-49413571

Colofon

KERKBLAD REDACTIE

Jan Bothof, Henk Binnendijk, Els Kamerbeek, Yvonne Kruisselbrink en Erik van der Kooij, Wijnoldy Daniëlsaan 9, 2082HA Santpoort Zuid t: 023 5386827 of 06 15890135 e: kerkonderweg@gmail.com

VERSPREIDING

Geen kerkblad ontvangen? Mail naar kerkblad@pg-spvb.nl

KOPIJ

De Kopij voor Kerkblad nr. 1 t/m donderdag 5 januari 2021 verzenden naar: kerkonderweg@gmail.com. Website: <http://www.pg-spvb.nl/>

Bijbelleesrooster

vrijdag	18 december	Jesaja 50:4-11	God is nabij
zaterdag	19 december	Psalm 132	Vaste woon- en verblijfplaats
zondag	20 december	Jesaja 51:1-8	Vastigheid
maandag	21 december	Jesaja 51:9-16	Je wachtter zal niet sluimeren
dinsdag	22 december	Jesaja 51:17-23	Bescherming
woensdag	23 december	Jesaja 52:1-6	Bevrijding
donderdag	24 december	Psalm 2	Volken trekken samen
vrijdag	25 december	Jesaja 52:7-12	Goed nieuws
zaterdag	26 december	Jesaja 52:13-15	Sprakeloos
zondag	27 december	Jesaja 53:1-6	Opvallend onopvallend
maandag	28 december	Jesaja 53:7-12	Herder als schaap
dinsdag	29 december	Jesaja 54:1-5	Vruchtbaar
woensdag	30 december	Jesaja 54:6-10	Grenzeloze liefde
donderdag	31 december	Jesaja 54:11-17	Steengoed
vrijdag	1 januari	Psalm 8	Kijk naar de sterren
zaterdag	2 januari	Genesis 11:10-32	Halverwege
zondag	3 januari	Genesis 12:1-9	Vertreksein
maandag	4 januari	Genesis 12:10-20	Vertrouwenscrisis
dinsdag	5 januari	Genesis 13:1-18	Uit elkaar
woensdag	6 januari	Genesis 14:1-12	Teruggepakt
donderdag	7 januari	Genesis 14:13-24	Abram gezegend
vrijdag	8 januari	Genesis 15:1-11	Hogere sterrenkunde
zaterdag	9 januari	Genesis 15:12-21	Toekomstvisioen
zondag	10 januari	Psalm 71	Schuilplaats
maandag	11 januari	Romeinen 12:1-8	Gave gaven
dinsdag	12 januari	Romeinen 12:9-21	Wees een medemens
woensdag	13 januari	Romeinen 13:1-7	Goed burgerschap
donderdag	14 januari	Romeinen 13:8-14	God liefhebben laat je zien door naastenliefde

Activiteiten rond Kerst

Santpoort

4e Advent, 20 december

10.00 uur Mw. ds. M. Vonkeman

Kerstnacht, 24 december

21-23 uur Dorpskerk geopend voor bezoekers
om in alle rust van de kerstsfeer te
genieten en een kaarsje aan te steken

Eerste kerstdag, 25 december

9.30 en 11.00 uur Mw. ds. G. Polderman

Het is noodzakelijk om u vóór 21 december aan te melden. Dat kan door uw naam met uw e-mailadres of telefoonnummer op de lijsten te zetten die op zondag 13 en 20 december achter in de kerk klaar zullen liggen. U kunt zich ook direct via de e-mail of per telefoon opgeven: scribasantpoort@gmail.com of tel.nr 023 5386993.

Omdat er maximaal 30 kerkgangers aanwezig mogen zijn (exclusief medewerkers), worden er zo nodig twee diensten na elkaar gehouden, één om 9.30 uur en één om 11.00 uur. Ook indien het aantal aanmeldingen rond de 30 blijft, begint de dienst om 9.30 uur! U hoort uiterlijk 23 december wanneer u verwacht wordt. Welkom!

27 december

10.00 uur Mw. ds. I. Clement

2021, Nieuwjaarsdienst, 3 januari

10.00 uur Mw. ds. G. Polderman

10 januari 10.00 uur Mw. ds. J. Van Werkhoven

17 januari 10.00 uur Ds. R.J. ten Have

De diensten worden nog niet live uitgezonden, maar zijn wel elke zondag vanaf circa 13:00 uur te beluisteren (dus geen beeld) op ons youtubekanaal, via www.dorpskerksantpoort.nl

Burg. Enschedélaan 65
Santpoort Noord
www.dorpskerksantpoort.nl

Velserbroek

4e Advent, 20 december

9.30 uur Mw. ds. G. Polderman

Kerstnacht, 24 december

13-15 uur kinderactiviteiten Hart voor
Velserbroek buiten bij de kerk

15-21 uur Kruispunt geopend om kaarsje aan te
steken en kerstmuziek te horen

19.00 uur online kerstvertelling door Rina ten Broek

22.00 uur online kerstnachtdienst met Hannah
Young en Sander Cornelissen,
voorganger ds. Vonkeman

Eerste kerstdag, 25 december

10.00 uur Mw. ds. M. Vonkeman

Ochtendgebed, 27 december

9.30 uur Mw. L. van Beek

Afscheidsdienst Marianne Vonkeman, 3 januari

14.00 u Mw. ds. M. Vonkeman en Mw. J. v.d. Velde

10 januari 9.30 uur Ds. J. v d Berg

17 januari 9.30 uur Ds. B. Stobbelaar

Reserveren voor kerkdiensten in Het Kruispunt:

Er mogen maximaal 30 mensen (op anderhalve meter van elkaar) in ons kerkgebouw plaatsnemen. Hierbij hoeven de medewerkers van de dienst niet meegeteld te worden.

U wordt dringend geadviseerd om voor de diensten rond Kerst een stoel te reserveren voor u zelf en/ of uw huisgenoten. Hiermee voorkomen we dan dat we mensen moeten teleurstellen. Reserveren kan met een mail naar: ScribaatVelserbroek@gmail.com. Graag uiterlijk vrijdagavond voorafgaande aan de dienst op zondag. De diensten kunt u volgen via ons YouTube kanaal: www.pg-spvb.nl

